

Arrest

nr. 275 225 van 13 juli 2022
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. SAROLEA
Rue de la Draisine 2/004
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 4 april 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 maart 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 mei 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 juni 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat S. SAROLEA en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Op 6 april 2018 werd de beslissing genomen ten aanzien van verzoeker tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, omdat hij niet over de wettelijk vereiste documenten beschikte voor een verblijf.

Op 28 mei 2018 werd de beslissing genomen ten aanzien van verzoeker tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, met vasthouding met het oog op verwijdering. Het tegen deze beslissing ingediende beroep werd door de Raad verworpen (RvV 6 juni 2018, nr. X; RvV 25 oktober 2018, nr. X).

1.2. Op 7 juni 2018 diende verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen in maart 2018, een verzoek om internationale bescherming. Verzoeker werd door Duitsland in het bezit gesteld van een Schengenvisum type C, geldig van 19 februari 2018 tot 25 februari 2018 (VIS).

Op 31 juli 2018 werd de beslissing genomen tot weigering van het verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten, omdat Duitsland verantwoordelijk was voor het onderzoek van het verzoek. Verzoeker werd op 9 augustus 2018 overgebracht naar Duitsland.

1.3. Op 25 februari 2019 diende verzoeker, die verklaarde België opnieuw te zijn binnengekomen op 15 oktober 2018, een tweede verzoek om internationale bescherming in. Verzoekers vingerafdrukken werden genomen op 9 augustus 2018 in Duitsland (Eurodac).

Op 20 september 2019 besliste de adjunct-commissaris-generaal dat het verzoek ontvankelijk was.

Op 1 april 2020 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. In beroep vernietigde de Raad deze beslissing (RvV 26 februari 2021, nr. 250 106). Het arrest oordeelt als volgt:

“3. Het verzoekschrift wijst op het “niet betwiste element”, met name “dat verzoeker in 2015 gearresteerd, opgesloten en gemarteld werd door de Etiopische overheidsdiensten”.

De bestreden beslissing stelt over verzoekers problemen in 2015:

“Wat betreft uw verklaringen te zijn gearresteerd en opgesloten door de Ethiopische veiligheidsdiensten van 13 februari 2015 tot 20 april 2015 [Gregoriaanse kalender], vanwege uw vermeend lidmaatschap van, en uw hulp aan, de oppositiepartij [Patriotic] Ginbot 7, en in deze periode door de veiligheidsdiensten te zijn gemarteld, werd hierboven aldus opgemerkt, dat u omwille van het aan u gebeurde, in het jaar 2015, geen vrees meer dient te koesteren wanneer u op heden naar Ethiopië zou terugkeren.”.

Over het neergelegde medisch attest en de daarin geattesteerde letsels overweegt verweerder in de bestreden beslissing als volgt: “Wat betreft het door u neergelegde medische attest in verband met uw ogen, kan enkel worden vastgesteld dat u uw zicht in uw linkeroog heeft verloren door een trauma, en dat u hiervoor medisch werd opgevolgd in België. Het attest brengt verder niets bij aan bovenstaande vaststellingen. Dat u uw zicht uit uw linkeroog door trauma heeft verloren, namelijk wanneer u werd gemarteld door de Ethiopische autoriteiten, wordt dan ook niet in vraag gesteld. Er wordt enkel beargumenteerd dat u op heden – vanwege deze martelingen - geen vrees dient te koesteren bij terugkeer naar Ethiopië.”.

4. Verweerder betwist in de bestreden beslissing niet dat verzoeker in 2015 door de Ethiopische autoriteiten gemarteld werd, maar wijst op “de recente (politieke) ontwikkelingen en hervormingen in Ethiopië sinds het aantreden van de nieuwe premier Abiy Ahmed begin april 2018 zoals blijkt uit objectieve landeninformatie”.

Te dezen blijkt uit het rechtsplegingsdossier echter dat de door verweerder gehanteerde informatie niet toelaat om te oordelen over de actualiteit van verzoekers vrees om (opnieuw) vervolgd te worden, temeer gelet op de door verzoeker bijgebrachte actuelere landeninformatie.

5. In acht genomen wat voorafgaat en mede in aanmerking genomen dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.”

1.4. Op 8 maart 2022 nam de adjunct-commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 8 maart 2022 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 25/02/2019

Overdracht CGVS: 03/09/2019

U werd gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 13 november 2019 van 9u tot 13u10 (verder: CGVS 1) en op 13 oktober 2021 van 13u48 tot 16u19. Uw advocaat, Meester Kiwakana, loco Meester Sarolea, was aanwezig gedurende het volledige eerste persoonlijk onderhoud. Uw advocaat, Meester Herssens, loco Meester Sarolea, was aanwezig gedurende het volledige tweede persoonlijk onderhoud. Tijdens beide persoonlijke onderhouds was een tolk aanwezig die het Amhaars machtig is.

A. Feitenrelaas

U verklaarde te zijn geboren op 20 mei 1986 in de stad Debre Werk, in Ethiopië. Uw vader behoorde tot de Oromo-ethniciteit, en uw moeder is Amhaars. U groeide op in Addis Abeba, en u liep er school. In het jaar 1994 [Ethiopische kalender: 1986] werden de bezittingen en landbouwvelden van uw vader door de overheid in beslag genomen. Niet veel later werd uw vader ziek, en overleed hij. In het jaar 2005 [Ethiopische kalender: 1998] werden u en uw broers politiek actief bij de oppositiepartij Kinjit (Coalition for Unity and democracy). Uw oudste broer, M., werd verschillende malen gearresteerd. In het jaar 2006 [Ethiopische kalender: 1999] haalde u een Bachelor in Computer Sciences aan de Universiteit van Jimma. U participeerde tijdens uw studentenjaren in verschillende acties tegen het Ethiopische regime, maar u heeft geen problemen met de autoriteiten gehad.

Nadat u was afgestudeerd, werd u onderwijzer op verschillende scholen en colleges. U heeft dit ongeveer negen jaar gedaan. Wanneer u werkzaam was op het college in de stad Goba, spande u zich samen met collega's in voor de gelijke behandeling van Amharen en Oromo's, dit met behulp van (onder andere) sensibiliseringscampagnes. Wanneer de directeur van het college ontdekte dat jullie deze campagnes opzetten, werden jullie ontslagen. U ging daarna aan de slag op het Queen College. In het jaar 2014 [Ethiopische kalender: 2006] voegde uw broer, Ma., zich bij de oppositiepartij Ginbot 7. Zelf was u sympathisant van Ginbot 7, en ook actief in een groep die verandering wilde, maar niet specifiek aan een partij was gebonden. U hielp uw broer wel met het fabriceren van pamfletten, en kopieerde deze in het Queen College. U werd opnieuw ontslagen wanneer uw daden werden ontdekt. U was een tijdje werkloos, en ging daarna werken bij Admas University College, in Addis Abeba. Op 13 februari 2015 [Ethiopische kalender: 6 februari 2007] werd u samen met uw broer Ma. gearresteerd door de veiligheidsdiensten op verdenking van banden met Ethiopische oppositiepartijen. Jullie werden naar een villa gebracht, werden er opgesloten en werden er gemarteld. U verloor daarbij een oog. Uiteindelijk werd u vrijgelaten op 20 april 2015. Uw broer is sindsdien spoorloos. U ging terug werken, en u werkte eveneens halftijds in het ziekenhuis in Addis Abeba. In het jaar 2017 ging u als informaticus werken bij de niet-gouvernementele organisatie Ethiopia Together Charity organisation [Together]. Dit is een ngo, gesteund met Duitse fondsen, die blinden en slechtzienden in Ethiopië ondersteunt. U was hoofd van de ICT-dienst. U had reeds sinds het jaar 2014 voor deze ngo gewerkt, maar ging er nu fulltime aan de slag. Op 16 mei 2017 [Ethiopische kalender: 8 mei 2009] werd u opnieuw gearresteerd door de veiligheidsdiensten. Zij hebben u een week opgesloten, en u daarna vrijgelaten. Zij verwachtten van u dat u zou spioneren bij de organisatie Together, en hen over deze organisatie informatie zou doorsturen. In de maand februari van het jaar 2018 had u de kans om via de ngo Together naar Duitsland te reizen. U ontving een visum omdat u een conferentie zou bijwonen, en u vertrok uit Ethiopië op 19 februari 2018 [Ethiopische kalender: 12 februari 2010]. U kwam aan in Duitsland, maar u heeft er geen internationale bescherming gevraagd. U had de indruk dat er Ethiopiërs in Duitsland u in de gaten hielden, en dat zij speciaal waren gestuurd door de Ethiopische regering. Na een aantal dagen ontsnapte u uit het hotel alwaar u verbleef, en reisde u naar België. U heeft een aantal maal geprobeerd om via België het Verenigd Koninkrijk te bereiken, en om die reden werd u een aantal keer gearresteerd. Uiteindelijk belandde u in het gesloten centrum in Brugge, alwaar u een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend op 7 juni 2019. Op 9 augustus 2018 werd u naar Duitsland teruggeleid in het kader van de Dublin-procedure. U vertrok echter een week later opnieuw naar België, en diende in België een eerste volgende verzoek tot internationale bescherming in, op 25 februari 2019. Gezien uw vluchtmotieven nog niet werden gehoord, werd u uitgenodigd voor een persoonlijk onderhoud op het CGVS, op 13 november 2019.

Op 3 april 2020 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat uw vluchtmotieven niet actueel meer waren, en de geloofwaardigheid ervan niet was aangetoond. U stelde een beroep in tegen deze beslissing en op 26 februari 2021 besliste de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) de beslissing van het CGVS te vernietigen. U werd daarna opnieuw uitgenodigd op de zetel van het CGVS om uw vluchtmotieven in de actuele Ethiopische context te plaatsen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming verschillende psychologische attesten heeft neergelegd. Deze stellen dat u reeds meer dan één jaar psychologisch wordt opgevolgd, gezien u lijdt aan zware post-traumatische stress en depressie. In het kader van uw beroepsprocedure, legde u opnieuw een psychologisch attest neer (dd.31/1/2021). Naar aanleiding van dit attest, en de attesten die u reeds eerder heeft neergelegd, werd u de kans gegeven om uit te leggen welke problemen u ondervindt, en welke medicatie u moet nemen, en werd u voldoende tijd gegeven om

na te denken over uw antwoorden doorheen beide persoonlijke onderhouds. Aan het begin van het tweede persoonlijk onderhoud werd u gevraagd of u zich fysiek en mentaal in staat voelde om het persoonlijk onderhoud te laten doorgaan, en u antwoordde bevestigend (zie notities CGVS 1, p.4). Derhalve kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd werden en dat u in de gegeven omstandigheden heeft kunnen voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging heeft, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U verklaarde te zijn gevlucht uit uw land van herkomst, met name Ethiopië, omdat u zou worden vervolgd door de Ethiopische veiligheidsdiensten vanwege uw vroegere - vermeende - lidmaatschap van de politieke groepering [Patriotic] Ginbot7, en als familielid van een werkelijk lid van deze groepering, namelijk uw broer Ma., die in het jaar 2015 verdween (zie notities CGVS 1, p.17-18). U werd door de veiligheidsdiensten gemarteld in het jaar 2015. U verklaarde eveneens uit Ethiopië te zijn gevlucht, omdat u in het jaar 2017 onder druk werd gezet door de Ethiopische veiligheidsdiensten, en vooral door leden van het Tigray People's Liberation Front [TPLF] binnen deze veiligheidsdiensten (zie notities CGVS 2, p.7), om te spioneren bij de Duitse ngo Together, alwaar u werkte als informaticus (zie notities CGVS 1, p.3). U vreest omwille van deze activiteiten te worden gedood bij terugkeer naar Ethiopië (zie notities CGVS 1, p.21 en CGVS 2, p.7). Tenslotte, haalt u eveneens etnische spanningen aan tussen Amharen en Oromo's (zie notities CGVS 1, p.1) en de algemene veiligheidssituatie in Ethiopië (zie notities CGVS 2, p.7-9). U kan de door u aangehaalde problemen met de Ethiopische autoriteiten echter niet aannemelijk maken. U kan immers niet aannemelijk maken dat u op heden, wanneer u naar Ethiopië zou terugkeren, nog steeds zou worden vervolgd door de Ethiopische veiligheidsdiensten, of terecht zou komen in een situatie van willekeurig geweld.

Wat betreft uw verklaringen te zijn gearresteerd en opgesloten door de Ethiopische veiligheidsdiensten van 13 februari 2015 tot 20 april 2015 [Gregoriaanse kalender], vanwege uw vermeend lidmaatschap van, en uw hulp aan, de oppositiepartij [Patriotic] Ginbot7, en in deze periode door de veiligheidsdiensten te zijn gemarteld, dient opgemerkt, dat u omwille van het aan u gebeurde, in het jaar 2015, geen vrees meer dient te koesteren wanneer u op heden naar Ethiopië zou terugkeren. In het jaar 2018, na het aantreden van premier Abiy Ahmed, werd de partij Ginbot7 immers gedecriminaliseerd en werd de status van Ginbot7 als terroristische groepering opgeheven (zie informatie, toegevoegd aan het administratieve dossier, blauwe map). Dientengevolge, keerden verschillende leden en leiders van de partij terug naar Ethiopië. Ook de gewapende factie van de oppositiepartij Ginbot7 werd ontbonden, en de ontwapening en rehabilitatie van deze factie verliep over het algemeen soepel. Ginbot7 werd in de maand mei van het jaar 2019 uiteindelijk opgeheven door haar leden, met als doel een nieuwe partij te vormen, in samenwerking met andere partijen. Deze nieuwe partij heet Ethiopian Citizens for Social Justice (ECPSJ)/E-ZEMA. Berhanu Nega, de voormalige leider en oprichter van Ginbot7, nam het leiderschap van de nieuwe partij op zich. Ook zes andere partijen traden toe tot deze coalitie. In het jaar 2021, nam het ECPSJ deel aan de Ethiopische verkiezingen. Wanneer na de verkiezingen een nieuwe regering werd samengesteld, werd Berhanu Nega benoemd tot minister van onderwijs. Abiy Ahmed had immers beloofd dat de politieke oppositiepartijen die aan de verkiezingen zouden deelnemen, deel mochten uitmaken van het nieuwe kabinet. Gegeven deze vaststellingen, zijn er geen aanwijzingen dat voormalige of vermeende leden van het vroegere Ginbot7 enig risico op vervolging zouden lopen in het huidige Ethiopië. Zo ook, stelt het Algemeen Ambtsbericht Ethiopië uit februari 2021 [opgesteld door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken], dat de partij Ginbot7 is opgegaan in de partij E-ZEMA en dat er sindsdien geen informatie bekend is waaruit blijkt dat leden van Ginbot7, of personen gelieerd aan de partij, problemen ondervonden met de autoriteiten. Sinds het uitbreken van het geweld in de Tigray-regio, heeft de partij E-ZEMA steun betuigd aan de premier Abiy Ahmed (zie informatie, toegevoegd aan het administratieve dossier, blauwe map). Volledigheidshalve, dient eveneens opgemerkt, dat u – nadat u deze moeilijke periode heeft doorstaan – op geen enkele manier heeft geprobeerd om Ethiopië te ontvluchten of te verlaten. De eerste maal dat u Ethiopië verliet, was immers in het jaar 2018 [Gregoriaanse kalender] (zie notities CGVS 1, p.7). Bovendien, bleek u, nadat u werd vrijgelaten op 20 april 2015 geen problemen meer te hebben gehad met de Ethiopische autoriteiten, tot u – volgens uw verklaringen - opnieuw door hen werd gearresteerd in het jaar 2017 [Gregoriaanse kalender]. Gevraagd of u tussen het jaar 2015 en uw tweede arrestatie in het jaar 2017 nog andere problemen heeft gekend, bleek u niets te kunnen vragen over uw broer [Ma.] die samen met u was gearresteerd, en nooit meer werd vrijgelaten, en bleek u eveneens niet meer te mogen deelnemen aan vergaderingen in het ziekenhuis waar u werkte (zie notities CGVS 1, p.20). U besloot na uw vrijlating in het jaar 2015 ook geen lid meer te zijn voor de oppositiepartij [Patriotic] Ginbot 7, en u deed voor hen geen politieke activiteiten meer. U stelde zelf dat deze partij, Ginbot 7, op heden samenwerkt met de Ethiopische regering en dat u hen niet meer steunt (zie notities

CGVS 2, p.8). Er dient dan ook opgemerkt dat, hoewel begrip kan worden opgebracht voor het feit dat u een moeilijke periode doorstond tijdens uw arrestatie in het jaar 2015, u na uw vrijlating geen problemen meer heeft gehad met de autoriteiten omwille van uw sympathie voor [Patriotic] Ginbot 7, en dat kan worden vastgesteld dat u op heden, en in de toekomst, geen vrees meer dient te koesteren omwille van deze politieke voorkeur, wanneer u zou terugkeren naar Ethiopië. Deze vaststellingen worden bevestigd door objectieve informatie die aan het administratieve dossier werd toegevoegd.

Wat betreft uw verklaringen dat u in het jaar 2017 door de Ethiopische veiligheidsdiensten, en vooral het TPLF binnen deze veiligheidsdiensten (zie notities CGVS 2, p.7-8), zou zijn verplicht om te spioneren bij de ngo Together, alwaar u werkte als ICT-medewerker, en dat u omwille van het verzaken aan deze verplichting vreest om te worden vervolgd in uw land van herkomst, dient het hiernavolgende te worden vastgesteld. U stelde dat u zal worden gearresteerd, gedood of veroordeeld bij terugkeer naar Ethiopië, gezien u heeft samengewerkt met het TPLF [binnen de Ethiopische veiligheidsdiensten] toen ze nog deel uitmaakten van het regime (zie notities CGVS 2, p.7). Zij dwongen u te spioneren bij de ngo Together, omdat zij vermoedden dat de ngo de oppositie steunde (zie notities CGVS 2, p.8). U bent bang te worden bestraft in Ethiopië, omdat u samenwerkte met het TPLF en deze organisatie op heden door de Ethiopische regering wordt beschouwd als terroristische organisatie (zie notities CGVS 2, p.7).

Ten eerste, kunnen ernstige vraagtekens worden geplaatst bij uw verklaringen door de Ethiopische veiligheidsdiensten te zijn ingezet voor spionage, en om die reden Ethiopië te zijn ontvlucht. Zo bleek u op 19 februari 2018 [Ethiopische kalender: 12 yekatit 2010], zonder problemen per vliegtuig naar Duitsland te zijn vertrokken, vanop de luchthaven in de hoofdstad Addis Abeba. Dat u Ethiopië zonder problemen, en met uw eigen, geldig paspoort, per vliegtuig kon verlaten, wijst enkel op het feit dat u geenszins door de Ethiopische autoriteiten werd gezocht of vervolgd. U stelde een Ethiopische paspoort te hebben aangevraagd in het jaar 2018 [Gregoriaanse kalender] (zie notities CGVS, p.7). U heeft het paspoort aangevraagd om te kunnen vertrekken uit Ethiopië, met behulp van een Duits visum, dat u eveneens in het jaar 2018 werd afgeleverd (zie notities CGVS, p.7; en visumhit en visumdossier, in het administratieve dossier, blauwe map). U stelde dat u problemen had bij het verkrijgen van uw paspoort, omdat de Ethiopische regering en de geheime dienst uw stappen op de voet volgden. Door inmenging van de Duitse ngo Together bij de gemeentelijke autoriteiten van de stad Addis Abeba, kreeg u uiteindelijk toch een paspoort, en een week later, kreeg u een Duits visum. Deze verklaringen zijn echter danig merkwaardig, en zij stemmen niet overeen met beschikbare, objectieve informatie. Uit informatie waarover het CGVS beschikt, namelijk uw Duits visumdossier en een visumhit, blijkt immers dat u reeds in het bezit was van een paspoort in het jaar 2017 (zie visumdossier en visumhit, in het administratieve dossier, blauwe map). Volgens deze informatie werd u een paspoort afgeleverd op 22 november 2017 door de Ethiopische autoriteiten. Het Duits visum werd u pas afgegeven op 14 februari 2018, en dus drie maanden nadat uw paspoort werd afgeleverd. Dat u verklaarde dat u snel een paspoort diende aan te vragen, en een week later reeds een Duits visum bemachtigde (zie notities CGVS, p.7), is dan ook geenszins geloofwaardig. Uit deze informatie blijkt eveneens dat de Duitse ambassade en de autoriteiten van de stad Addis Abeba, inderdaad steunbrieven hebben geschreven, maar deze brieven gingen geenszins over het verkrijgen van een paspoort. Ze waren gericht tot de Duitse autoriteiten om u te helpen bij het verkrijgen van een Duits visum. Er dient dan ook opgemerkt, dat geenszins geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen te worden vervolgd door de Ethiopische autoriteiten. U heeft immers in het jaar 2017 een geldig paspoort van de Ethiopische autoriteiten verkregen, en in het jaar 2018 gaven de autoriteiten van de stad Addis Abeba u een steunbrief af, gericht aan de Duitse regering, zodat u een Duits visum kon verkrijgen. Nadien, kon u op 19 februari 2018, zonder problemen het Ethiopisch grondgebied verlaten (zie notities CGVS, p.10). U stelde, na het tweede persoonlijk onderhoud op 13 oktober 2021, in uw opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud, dat het voor u niet gemakkelijk was om het Ethiopische grondgebied te verlaten (zie opmerkingen bij notities CGVS 2, in administratieve dossier, groene map). U verklaarde dat uw paspoort inderdaad werd afgegeven in november 2017, maar dat de autoriteiten weigerden om deze aan u te overhandigen. U kreeg het pas in handen wanneer u er herhaaldelijk op had aangedrongen en een ondersteunende brief van de Duitse autoriteiten had afgegeven. Uiteindelijk hadden ze [de Ethiopische autoriteiten] geen andere keuze dan u te laten reizen, gezien hun spionageactiviteiten niet aan het licht mochten komen en u de enige was die in aanmerking kwam voor de conferentie in Duitsland (zie verzoekschrift, in administratieve dossier). Ze schreven om die reden ook een ondersteunende brief (zie visumdossier, in administratief dossier, blauwe map). Niettegenstaande deze opmerkingen, dient vastgesteld, dat u – na de problemen omtrent het verkrijgen van uw paspoort – uiteindelijk uw paspoort en een Duits visum verkreeg, en dat u daarna zonder problemen naar Duitsland kon reizen omdat u een brief had van de Duitse ambassade of een ondersteunende brief van de Ethiopische autoriteiten (zie notities CGVS 1, p.10). Echter, kan worden opgemerkt, dat – indien u werkelijk een bedreiging vormde voor de Ethiopische veiligheidsdiensten, of het TPLF, en door hen

daadwerkelijk zou worden vervolgd - er niet kan worden ingezien om welke redenen zij u zomaar naar Duitsland zouden laten gaan. Dat u een brief van de Duitse ambassade had, doet immers niet terzake indien u werkelijk als een bedreiging zou worden gezien door de Ethiopische autoriteiten, en door hen zou worden vervolgd. Eveneens, doet het feit dat u de geknipte persoon was voor de conferentie in Duitsland, en de Ethiopische autoriteiten geen argwaan wouden wekken, niet terzake indien u werkelijk zou worden vervolgd in Ethiopië. Immers, moesten de Ethiopische autoriteiten uw reis tegenhouden, zijn zij hierover geen uitleg verschuldigd aan de Duitse autoriteiten of de ngo Together.

Ten tweede, is het eveneens merkwaardig dat u, gegeven uw beweringen dat u heel veel angst had in Ethiopië, en er zwaar onder druk stond (zie notities CGVS 1, p.3), bij aankomst in Duitsland niet onmiddellijk een verzoek tot internationale bescherming heeft ingediend. Sterker nog, u bent absoluut niet duidelijk, en gewoonweg ambigu, over de redenen om dewelke u niet onmiddellijk een beschermingsverzoek heeft ingediend. U geeft, naarmate de vragen zich opvolgen, dan ook verschillende antwoorden. Zo stelde u enerzijds dat u plande om internationale bescherming aan te vragen in Duitsland als u daarvoor de kans kreeg (zie notities CGVS 1, p.9). U zou alles uitleggen, en vertellen dat u verplicht werd te spioneren voor de Ethiopische regering. Echter, wanneer u in Duitsland aankwam, dan merkte u dat alle Ethiopiërs altijd bij u waren, om u te bespioneren. U kon dus niet ontsnappen (zie notities CGVS 1, p.10). Wanneer u op een bepaald moment de kans zag om te ontsnappen, dan vluchtte u het hotel alwaar u verbleef uit, en keerde er nooit meer naar terug. U stelde dus – danig vaag - dat u in Duitsland werd gevolgd door [niet nader genoemde] Ethiopiërs. Maar – vreemd genoeg – wist u niet wie ze waren, en om welke redenen zij zich bij uw gezelschap hadden gevoegd (zie notities CGVS 1, p.10). U zei enkel dat u aan één van hen, genaamd Tadele, werd voorgesteld, maar u wist niet wat ze deden, en u wist enkel dat ze u volgden. Het dient dan ook opgemerkt dat uw antwoorden weinig begrijpelijk zijn. Zo zou u in Duitsland geen verzoek tot internationale bescherming hebben ingediend omdat u steeds gevolgd werd door – niet nader genoemde – Ethiopiërs. U wist niet waar deze personen vandaan kwamen, wie ze waren en of zij in hetzelfde hotel verbleven. Dat deze personen niet aan uw delegatie zouden worden voorgesteld, maar wél steeds in uw hotel aanwezig zouden zijn, en u in de gaten moeten houden, is dan ook weinig aannemelijk. Anderzijds, stelde u later tijdens het persoonlijk onderhoud - dat u geen verzoek om internationale bescherming in Duitsland wilde indienen, omdat u bang was dat de Duitse autoriteiten geen vertrouwen zouden hebben in u, gezien u hen eerder bespioneerde heeft [bij de Duitse ngo Together] voor de Ethiopische veiligheidsdiensten (zie notities CGVS 1, p.20). Het dient dan ook opgemerkt dat u opeens een andere reden opgeeft voor de laattijdigheid van uw verzoek om internationale bescherming, en uw komst naar België, hetgeen de geloofwaardigheid van uw relaas niet ten goede komt. Bovendien, kan worden vastgesteld, dat u ook bij aankomst in België nagelaten heeft om onmiddellijk een verzoek tot internationale bescherming in te dienen. Integendeel, uit informatie, toegevoegd aan het administratieve dossier, kan worden afgeleid dat u tot twee maal toe werd aangehouden door de Belgische politie omwille van uw illegaal verblijf op het Belgische grondgebied (zie "Hit"-afdruk, in het administratieve dossier, blauwe map). Uw vingerafdrukken werden afgenomen op 6 april 2018 te Brugge, en op 14 april 2018 te Brussel. In beide gevallen gaf u ook een andere naam op, namelijk Moyes HAILEY en Moges HIGULY. Uit het administratieve dossier kan worden afgeleid dat u uiteindelijk in het gesloten centrum voor illegalen te Brugge werd geplaatst. Pas wanneer u in dit centrum verbleef, besloot u in België een verzoek tot internationale bescherming in te dienen, namelijk op 7 juni 2018. Er kan dus bezwaarlijk worden gesteld dat u, bij aankomst in België, onmiddellijk een verzoek tot internationale bescherming heeft ingediend, en zodoende, kan worden geconcludeerd dat uw laattijdige eerste verzoek tot internationale bescherming afbreuk doet aan de ernst van de door u voorgehouden vrees voor vervolging in uw land van herkomst, namelijk Ethiopië.

Ten derde, indien u werkelijk geen kans zou hebben gekregen om in Duitsland een verzoek tot internationale bescherming in te dienen, of indien u werkelijk bang was voor het wantrouwen van de Duitse autoriteiten, verklaart dit nog steeds niet om welke redenen u uw paspoort in Duitsland heeft achtergelaten. Indien u werkelijk in België een verzoek om internationale bescherming zou willen indienen, gebaseerd op waargebeurde feiten die u niet in Duitsland durfde te vertellen, kan redelijkerwijs worden verwacht dat u alles in het werk zou stellen om de nodige documenten aan de Belgische asielinstanties te bezorgen, zoals uw paspoort en uw Duits visum. Dit is echter geenszins het geval. Gevraagd waar uw Ethiopisch paspoort zich op dit moment bevindt, stelde u – verbazend genoeg – dat u dit paspoort in Duitsland heeft achtergelaten (zie notities CGVS 1, p.10). U heeft het hotel [in Duitsland] verlaten wanneer u daartoe de kans had, en u bracht enkel uw jas mee. U stelde – opnieuw danig verbazend – dat u er niet aan dacht uw paspoort of andere zaken mee te nemen (zie notities CGVS 1, p.11). Dit is een zeer eigenaardige gedachte, daar het doel van uw vertrek [en ontsnapping] uit het Duitse hotel gericht was op het indienen van een verzoek om internationale bescherming [hetzij in Duitsland, hetzij in België of een derde land]. Dat u bij een poging tot vluchten uit het hotel er niet aan denkt uw paspoort mee te nemen,

is dan ook geenszins geloofwaardig; zeker niet gezien uw situatie destijds - u stond er plots alleen voor in Duitsland, en diende zelfstandig te reizen en onderdak te vinden - uw Ethiopisch paspoort vormde dan ook het enige bewijs voor uw identiteit en uw legaal verblijf in Duitsland [en bij uitbreiding de Schengenzone]. Dat u dit document dan zomaar zou achterlaten omdat het niet in u zou zijn opgekomen om het mee te nemen, overtuigt dan ook helemaal niet. Sterker nog, u heeft het Duitse hotel nooit meer gecontacteerd – na aankomst in België – om op die manier uw paspoort opnieuw te bemachtigen (zie notities CGVS 1, p.11). Dat u bang was om uw paspoort terug te vragen aan het hotel, omdat u bang was van de Ethiopische regering, is absoluut geen afdoende verklaring voor deze nalatigheid. Het dient dan ook geconcludeerd, dat u geenszins éénduidige of geloofwaardige verklaringen heeft afgelegd omtrent uw paspoort, en uw reis naar Duitsland, en tenslotte België. Er kan enkel worden vastgesteld dat u zonder problemen uw land van herkomst, Ethiopië, heeft kunnen verlaten, met een Duits visum. Dat u in Duitsland in de gaten werd gehouden door Ethiopiërs kan u niet aannemelijk maken, en uw verklaringen voor het achterhouden van uw Ethiopisch paspoort, en uw laattijdig verzoek tot internationale bescherming, zijn evenmin afdoende.

Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, dient geconcludeerd, dat u geenszins aannemelijk weet te maken daadwerkelijk onder druk te zijn gezet door de Ethiopische veiligheidsdiensten om te spioneren bij de Duitse ngo Together, die instaat voor de ondersteuning van blinden, omdat de Ethiopische autoriteiten hen verdachten van het financieel steunen van niet nader genoemde [toenmalige] oppositiebewegingen. Daarenboven, dient opgemerkt dat deze ngo op heden – vijf jaar na uw vlucht - nog steeds actief is in Ethiopië en evenementen organiseert (zie informatie, toegevoegd aan het administratieve dossier), hetgeen wijst op weinig problemen met deze Duitse ngo, en weinig interesse van de Ethiopische autoriteiten in deze ngo – in tegenstelling tot wat u verklaarde, namelijk dat de Ethiopische autoriteiten een reden zochten om de ngo te sluiten (zie notities CGVS 2, p.8).

Dat u bij terugkeer naar Ethiopië nog steeds zou worden gedwongen om de ngo Together te bespioneren omdat zij een – niet nader genoemde – oppositiepartij zouden steunen, of bij terugkeer naar Ethiopië zou worden opgesloten of vermoord omdat u uw taak ontvluchtte, is dan ook danig weinig aannemelijk. U werd tijdens het eerste persoonlijk onderhoud, op 13 november 2019, met deze vaststellingen geconfronteerd, maar u bleek toentertijd geen éénduidig antwoord te kunnen geven op de aan u gestelde vraag. Zo bleek u de vraag te ontwijken en uw antwoorden steeds te wijzigen naarmate de vragen zich opvolgden. Uit uw antwoord kon enkel worden geconcludeerd dat u – persoonlijk - de Ethiopische maatschappij nog niet stabiel genoeg achtte om terug te keren. Zo haalde u opeens etnische spanningen aan (zie notities CGVS 1, p.21), terwijl u voorheen enkel stelde problemen te hebben gehad met de veiligheidsdiensten in Ethiopië. Nadien opnieuw gevraagd of u denkt dat u ondanks de – toenmalige - veranderingen in Ethiopië nog steeds problemen met hen zal hebben, antwoordde u – de vraag duidelijk ontwijkend – dat u de enige bent om de eigendommen van uw vader te bewaren, en dat ze u willen doden omdat ze denken dat u anders uw broers en vader zal wreken. U voegde eraan toe dat ze nog steeds geld en positie hebben in de huidige regering (zie notities CGVS 1, p.22). Gevraagd wie u bedoelt met "ze", antwoordde u – opnieuw de vraag ontwijkend – dat u hun geheimen kent, en de getuige bent van uw familie. U zou ze voor de rechtbank kunnen brengen, waarna u opnieuw uitweidde over mogelijke mensenrechtenschendingen in het toenmalige Ethiopië. Het dient dan ook opgemerkt dat u reeds tijdens het eerste persoonlijk onderhoud, op 13 november 2019, absoluut niet éénduidig kon aangeven om welke redenen het voor u niet mogelijk zou zijn om naar Ethiopië, en meer bepaald de hoofdstad Addis Abeba, terug te keren. Dat u opeens, aan het einde van het eerste persoonlijk onderhoud, zou stellen dat u niet kan terugkeren omdat de Ethiopische autoriteiten zouden vrezen dat u wraak zou nemen vanwege uw familie, en omdat u de oude politieke garde voor de rechtbank zou kunnen brengen, is dan ook absoluut niet aannemelijk. Waar u, vaag en onduidelijk, stelde dat Ethiopië nog niet stabiel genoeg is om terug te keren, dient opgemerkt dat u geenszins een persoonlijke vrees voor vervolging aanhaalde. Uw antwoorden kunnen dan ook in het algemeen als weinig concreet worden beschouwd.

Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud, op 13 oktober 2021, haalde u opnieuw de veiligheidssituatie in Ethiopië aan en stelde u dat de veiligheid in Ethiopië niet kan worden gegarandeerd, dat iedereen er vermoord kan worden en dat de regering geen controle meer heeft [in Ethiopië] (zie notities CGVS 2, p.8-9). Echter, aangaande deze verklaringen dient het hierna volgende opgemerkt. U verklaarde dat er op heden spanningen zijn in Ethiopië, zeker tussen de etnische groepen Amhara en Tigray (zie notities CGVS 2, p.8). Deze spanningen zouden ook een indirect effect op u kunnen hebben, zoals economisch en financieel. U stelde dat de regering op dit moment zeer veel problemen heeft, en dat iedereen u zou kunnen vermoorden, gewoon op straat, zonder veroordeling of rechtszaak (zie notities CGVS 2, p.9). Ze zouden niet om uw leven geven. Gevraagd hoe de situatie in de hoofdstad Addis Abeba was [op het moment van het tweede persoonlijke onderhoud, op 13 oktober 2021], antwoordde u dat de spanning in

Addis Abeba niet goed is en dat niemand er verantwoordelijk wordt gesteld voor moord. U had het vooral over de gevolgen van de spanningen voor de etnische groep Tigray, die arbitrair worden gearresteerd [in Addis Abeba] omdat ze in verband worden gebracht met het Tigray People's Liberation Front [TPLF], en u legde hierover een artikel neer (zie administratieve dossier, groene map). U stelde dat ook de etnische groepen Oromo en Amhara in Addis Abeba leven, en u herhaalde dat er spanningen zijn. U legde verschillende artikels en rapporten neer om uw verklaringen te staven, en dit zowel tijdens de beroepsprocedure voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, als tijdens het tweede persoonlijk onderhoud op 13 oktober 2021 (zie documenten in administratieve dossier, groene map). Echter, nergens uit deze documenten kan worden afgeleid dat er in uw gewoonlijke verblijfplaats in Ethiopië, namelijk de hoofdstad Addis Abeba, op heden sprake zou zijn van een algemeen gewapend intern (binnenlands) conflict, van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld danig hoog is, of van arbitraire arrestaties van personen van Oromo- of Amhara-etnie. U dient uw persoonlijke vrees bij terugkeer naar Ethiopië, en in het bijzonder Addis Abeba, dan ook concreet aan te tonen. Het dient echter opgemerkt dat u uitsluitend verwijst naar de algemene situatie in Ethiopië, en vooral naar de situatie in de Amhara- en Oromo-regio. Bij een eventuele terugkeer naar Ethiopië, kan u zich dan ook in de hoofdstad Addis Abeba vestigen. U bent immers bekend met de stad, gezien u er bent geboren en opgegroeid (zie notities CGVS 1, p.6) en er tussen 2014 en 2017 heeft gewerkt voor de ngo Together (zie notities CGVS 1, p.18-19), die haar hoofdkwartier heeft in de hoofdstad (zie informatie, toegevoegd aan administratieve dossier).

Wat betreft uw Oromo-etniciteit, dient opgemerkt, dat u niet aannemelijk maakt dat u enige vrees dient te koesteren in verband hiermee, bij terugkeer naar Addis Abeba. U stelde tijdens het eerste persoonlijk onderhoud, op 13 november 2019, dat u een gemende etniciteit heeft: uw vader is namelijk Oromo en uw moeder Amhaars (zie notities CGVS 1, p.8). In het verzoekschrift dat door uw advocaat werd neergelegd in het kader van uw beroepsprocedure, wordt dan weer expliciet verwezen naar uw Oromo-etniciteit (zie arrest nr.246883 dd.3/3/2021, p.8, in het administratieve dossier, blauwe map). Evenwel, legt u opnieuw geen enkel artikel of rapport neer waaruit blijkt dat u zou kunnen worden vervolgd in de hoofdstad Addis Abeba, of het slachtoffer zou kunnen worden van willekeurige en/of systematische aanhoudingen, louter en alleen omwille van uw Oromo-etnie. Sommige artikels en rapporten die u neerlegde, samen met het verzoekschrift voor de RvV en de aanvullende nota's dd.16/7/2020 en 11/2/2021 (zie administratieve dossier) en sommige van de artikels die u neerlegde tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud (dd.13/10/2021) voor het CGVS, gaan dan ook geenszins over de huidige situatie, gezien ze dateren uit de jaren 2014, 2015, 2016 en 2017. De artikels en rapporten die wel meer recent zijn, gaan voornamelijk over de Oromia-regio en Amhara-regio, het Oromo Liberation Front en gerichte moordaanslagen, zoals op journalisten en zangers. Ze gaan dan ook allermist met uw eigen, persoonlijke situatie en uw vrees bij terugkeer naar de hoofdstad Addis Abeba. Volgens informatie die toegevoegd is aan het administratieve dossier (blauwe map), is er in bepaalde regio's in Ethiopië inderdaad sprake van etnisch geweld, maar dit is niet het geval in de multi-etnische hoofdstad Addis Abeba. In 2020 vonden er, na de moord op de bekende Oromo-zanger en activist Hachalu Hundesa, protesten en confrontaties plaats in vele steden in de Oromia-regio – ook in de hoofdstad Addis Abeba. Nadien keerde de rust echter terug na tussenkomst en aanwezigheid van Ethiopische veiligheidsdiensten (zie Algemeen Ambtsbericht Ethiopië, in administratieve dossier). Andere informatie geeft aan dat burgers die niet politiek actief zijn, zeer weinig kans hebben om te worden vervolgd vanwege hun etnische achtergrond, en zeker in Addis Abeba (zie informatie IRB – blauwe map). Dezelfde informatie stelt dat de situatie van personen behorende tot de Oromo-etnie, in Addis Abeba, substantieel verbeterd is sinds 2018, omdat de administratie van de stad in grote mate gedomineerd wordt door leden van de Oromo-etnie. Bovendien, is het Amhaars de officiële en de dominante taal in de Ethiopische hoofdstad. Personen behorende tot de Amhaarse etnische groep vormen ook de helft van de inwoners van Addis Abeba. Het CGVS ziet dan ook niet waarom u, als Amhaars sprekende persoon (met een Amhaarse moeder), enig risico zou lopen in Addis Abeba. U gaf immers zelf aan dat vooral de Tigray op heden worden geviséerd in Addis Abeba (zie notities CGVS, p.9).

Wat betreft uw mentale en psychologische problemen, dient het hierna volgende te worden opgemerkt. U heeft in het kader van uw verzoek tot internationale bescherming verschillende psychologische attesten voorgelegd (dd.19/10/2018, dd.5/2/2019 en dd.31/1/2021, in administratieve dossier, groene map). U stelde dat u lijdt aan stress, slaapgebrek, gebrek aan eetlust, nachtmerries en vertrouwensproblemen (zie notities CGVS 2, p.3). U neemt daartoe medicatie, zoals een soort antidepressivum. U stelde dat u afhankelijk bent van pillen (zie notities CGVS 2, p.9). Gevraagd of u omwille van uw mentale status problemen zou kunnen krijgen in Ethiopië, antwoordde u bevestigend (zie notities CGVS 2, p.5). U stelde dat uw beide broers overleden zijn in Ethiopië en dat hun moordenaars vrij rondlopen. U stelde zich daarover niets meer te willen herinneren en dat u er [in Ethiopië] hard geleden heeft. Ten slotte, zei u dat

u bang was dat ze u zouden aanvallen. Gevraagd om welke redenen u geen psychologische begeleiding zou kunnen krijgen in Ethiopië, antwoordde u dat dit onmogelijk is omdat u er zelfs voor kleine ziektes niet wordt behandeld. Verder, verklaarde u dat u er zou verbannen worden omdat u zal worden gezien als gek. U stelde dat ze [in Ethiopië] geen capaciteit hebben om mentaal zieken te helpen, dat ze geen medicijnen hebben en dat ze ook cultureel beïnvloed zijn. Zo zei u dat ze u zouden aanraden om het heilig water te bezoeken om te genezen. Echter, zelfs al zou u het mentaal moeilijk hebben om naar Ethiopië terug te keren, er kan niet worden ingezien om welke redenen het voor u onmogelijk zou zijn om psychologische begeleiding te krijgen in Ethiopië (zoals u beweerde – zie notities CGVS 2, p.5). Alwaar u stelde dat u zou worden aanzien als gek en zal worden verbannen, dient opgemerkt dat deze verklaringen enkel gebaseerd zijn op -vermoedens, en dat deze vermoedens slechts wijzen op een hypothetische vrees, of veronderstelling, uwentwege. Nergens uit het administratieve dossier blijkt immers dat u omwille van uw psychologische problemen zou worden vervolgd bij terugkeer naar Ethiopië. Verder, dient opgemerkt, dat u woonde en werkte in de hoofdstad Addis Abeba, alwaar verschillende mentale gezondheidscentra aanwezig zijn. Tenslotte, wat betreft de ernst en behandeling van uw psychologische problemen, bij terugkeer naar Ethiopië, dient u zich voor een beoordeling van deze elementen te richten tot de geëigende procedure, namelijk een aanvraag tot machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of haar gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980. Hieruit blijkt duidelijk dat de ambtenaar-geneesheer ermee belast is om de toegankelijkheid van de medische zorgen die een vreemdeling nodig heeft in diens land van herkomst te beoordelen, evenals de graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, dient dan ook geconcludeerd dat u niet aannemelijk heeft weten te maken dat er in uw hoofd een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bepaald in de Conventie van Genève, in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Wat betreft de door u, in het kader van uw verzoek om internationale bescherming, neergelegde e-mail van de Executive Secretary van de ngo Together, genaamd Yilfashewa Abebe, dient opgemerkt, dat het voorleggen van deze e-mail bovenstaande vaststellingen niet weet te wijzigen. In de e-mail wordt gesproken over de personen van Nakopa. Zij stellen zich vragen bij uw verdwijning. Nakopa is het project dat Together ondernam in samenwerking met de Duitse stad Leipzig (zie notities CGVS, p.15). De personen die aan dit project deelnamen zijn dus zowel uit Duitsland afkomstig, als Ethiopië. Nergens in de e-mail staat echter duidelijk vermeld wie naar u op zoek is, en om welke redenen zij u zouden willen spreken. Er kan dan ook bezwaarlijk worden geconcludeerd dat deze e-mail bewijst dat u zou worden gezocht en vervolgd door de Ethiopische autoriteiten.

Wat betreft de door u neergelegde Ethiopische werkattesten, dient opgemerkt, dat uit deze attesten enkel kan worden afgeleid dat u aan verschillende colleges heeft gewerkt, in Ethiopië, evenals bij de ngo Together, en een ziekenhuis in Addis Abeba. Zij wijzigen bovenstaande vaststellingen geenszins.

Wat betreft het door u neergelegde medische attest in verband met uw ogen, kan enkel worden vastgesteld dat u uw zicht in uw linkeroog heeft verloren door een trauma, en dat u hiervoor medisch werd opgevolgd in België. Het attest brengt verder niets bij aan bovenstaande vaststellingen. Dat u uw zicht uit uw linkeroog door trauma heeft verloren, namelijk wanneer u werd gemarteld door de Ethiopische autoriteiten, wordt dan ook niet in vraag gesteld. Er wordt enkel beargumenteerd dat u op heden – vanwege deze martelingen - geen vrees dient te koesteren bij terugkeer naar Ethiopië.

Wat betreft de door u neergelegde algemene artikels en rapporten van – onder andere – Human Rights Watch, International Crisis Group en Reuters, die u heeft neergelegd in het kader van uw verzoek om internationale bescherming én in het kader van uw beroepsprocedure, dient opgemerkt, dat zij bovenstaande vaststellingen niet weten te wijzigen. Deze artikels en rapporten verwijzen enkel naar de algemene situatie in Ethiopië. Een loutere verwijzing naar de algemene situatie en de recente ontwikkelingen in Ethiopië volstaat thans niet om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd of vervolgd wordt, of dat er wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. U dient een concrete en persoonlijk vrees bij terugkeer aannemelijk te maken. De door u voorgelegde artikels en rapporten spreken echter nergens over uw persoonlijke situatie, en geven slechts de algemene trend weer die zich op heden in Ethiopië voordoet. Zodoende weten deze artikels en rapporten bovenstaande vaststellingen absoluut niet te wijzigen.

Wat betreft de door uw advocaat doorgegeven opmerking bij de notities van het persoonlijk onderhoud (dd.13/11/2019), aan het CGVS overgebracht op 2 maart 2020, en waarin wordt gesteld dat u startte met het verstrekken van informatie aan de Ethiopische veiligheidsdiensten in het jaar 2017, maar reeds een betrekking had bij de ngo Together in het jaar 2015 [Gregoriaanse kalender], dient opgemerkt dat deze opmerking bovenstaande vaststellingen niet weet te wijzigen. Dat u reeds sinds het jaar 2015 bij de ngo Together werkte, wordt niet in vraag gesteld en wijzigt niets aan de gebeurtenissen die zich voordeden in het jaar 2017, en die wél worden betwist. Aldus, draagt deze opmerking niets bij aan het hierboven vastgestelde.

Wat betreft de door uw advocaat doorgegeven opmerking bij de notities van het persoonlijk onderhoud (dd.13/10/2021), aan het CGVS overgebracht op 22 oktober 2021, en waarin wordt gesteld dat u op 19 februari 2018 wél problemen had bij het verlaten van Ethiopië, dient opgemerkt, dat zij niets wijzigen aan bovenstaande vaststellingen. U stelt in deze opmerkingen dat de Ethiopische autoriteiten weigerden u een paspoort af te geven, en dit paspoort dan ook laattijdig hebben afgegeven. Daarenboven, stelde u dat u werd gevolgd en gecontroleerd, en dat de Ethiopische autoriteiten getracht hebben om u te belemmeren het land te verlaten, maar uiteindelijk dit toch toelieten, omdat ze uw spionageactiviteiten discreet wilden houden. Echter, dient opgemerkt, dat deze verklaringen in het verlengde liggen van hetgeen hierboven reeds werd besproken, namelijk dat uw verklaringen over het verkrijgen van uw paspoort, en uw vertrek, niet aannemelijk worden geacht. Er wordt immers geargumenteed dat tussen afleveren van uw paspoort en het verkrijgen van uw visum drie maanden tijd zat. Dat u nu, in uw opmerkingen bij het persoonlijk onderhoud – post-factum – verklaart dat het paspoort inderdaad werd afgeleverd op 17 november 2017, maar dat u het pas na herhaaldelijk aandringen verkreeg, is dan ook weinig aannemelijk. Ook de bemerkingen dat de Ethiopische veiligheidsdiensten geen andere keuze hadden dan u te laten gaan, snijdt geen hout. Zij konden u immers op andere manieren proberen tegenhouden om Ethiopië te verlaten, en geenszins is aannemelijk dat zij zelfs een steunbrief zouden toevoegen aan uw visumdossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een enig middel voert verzoeker een schending aan van de volgende bepalingen:

“Appreciaciefout en schending van artikelen 48/3 t.e.m. 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen.”

- Verzoeker zet vooreerst uiteen dat zijn specifiek profiel niet wordt betwist. Hij licht dit toe als volgt (punt 2.2. van het verzoekschrift):

“Zijn niet door het CGVS betwist et zijn van belang om een risico tot vervolgingen te meten :

- *Het feit dat verzoekers' vader Oromo is en zijn moeder Amhaars;*
- *Het feit dat verzoeker medestander was van de partij Patriotic Ginbot 7 op een moment dat deze partij in de oppositie was ;*
- *Het feit dat verzoeker familielid was van een politiek dissident die ook lid was van Patriotic Ginbot 7 en die sinds 2015 verdwenen is;*
- *Het feit dat verzoeker in 2015 gearresteerd, opgesloten en gemarteld werd door de Etiopische overheidsdiensten;*
- *Het feit dat verzoeker bij een NGO TOGETHER werkte als ICT-medewerker;*
- *Her feit dat verzoeker meewerkte met de Ethiopische veiligheidsdiensten;*
- *Het feit dat verzoeker in Duitsland een conferentie moest bijwonen voor de NGO TOGETHER;*

Deze elementen die het profiel van verzoeker vormen en die niet door het CGVS worden betwist, volstaan op zich om aan te tonen dat er een reëel en persoonlijk risico tot vervolging van verzoeker bestaat in geval van terugkeer in Ethiopië, des te meer aangezien verzoeker al het slachtoffer werd van vervolgingen. Ze roepen in ieder geval de grootst mogelijke voorzichtigheid bij het behandelen van zijn aanvraag.

De aanpak van de wederpartij, die erin bestaat de verklaringen van verzoeker ontmantelen en te verdelen tussen wat zij als vaststaand beschouwt, wat hij niet betwist en wat hij betwist, door zich op details te concentreren, is volstrekt kunstmatig en maakt het niet mogelijk de nood aan internationale bescherming van verzoeker naar behoren te beoordelen.

Zelfs als bepaalde "grijze zones" zouden blijven bestaan, zou verzoeker toch de vluchtelingenstatus moeten krijgen op basis van zijn coherente verklaringen en op basis van de bewijsstukken die ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming worden overgelegd. Verzoeker benadrukt dat de asielinstanties een vrees tot vervolgingen moeten meten en geen zekerheid.

Hoewel sommige elementen van zijn verhaal wellicht als niet geloofwaardig werden beschouwd, blijft het een feit dat zijn hele situatie - en de niet-betwiste elementen - moet worden geanalyseerd om zijn behoefte aan bescherming te beoordelen".

"Het CGVS beweert ten onrechte dat het hele relaas van verzoeker niet geloofwaardig werd geacht.

Bepaalde elementen zijn niet ter discussie gesteld, zoals hierboven is benadrukt, en deze elementen volstaan om internationale bescherming te genieten, aangezien de algemene context in Ethiopië en het profiel van verzoeker.

De vervolgingen waaraan hij in deze hoedanigheid(en) wordt blootgesteld, maken hem vluchteling; of in ieder geval tot persoon die subsidiaire bescherming moet genieten.

Verzoeker heeft zich oprecht ingespannen om zijn verzoek te steunen met alle elementen die hij in zijn bezit heeft en heeft volledige en gedetailleerde verklaringen afgelegd. Hij moet van het voordeel van de twijfel genieten."

- Daarna gaat verzoeker in op de algemene situatie in Ethiopië en de recente politieke ontwikkelingen (punt 2.3. van het verzoekschrift). Hij betoogt dat contextuele elementen moeten worden beklemtoond om zijn profiel en zijn vrees voor vervolging in geval van een terugkeer naar Ethiopië te beoordelen. Hij licht toe als volgt:

"Verwerende partij is van oordeel dat verzoeker niet geviseerd zou worden door de huidige aan de macht zijnde regering en autoriteiten in geval van terugkeer naar Ethiopië. Het CGVS stelt ook vast dat er geen sprake is van een algemeen gewapend intern conflict.

Met zulke verklaringen minimiseert het CGVS totaal de situatie in Ethiopië, en in het bijzonder de situatie betreffende de Oromo's en de politieke tegenstanders : verwerende partij mist de actualiteit van de veiligheidssituatie in het land en ook het specifiek profiel van verzoeker die tot de politieke tegenstanders behoort.

Het rapport van Human Rights Watch, geactualiseerd voor het jaar 2022, start met deze woorden : [verzoekschrift, stuk 3]

De vaststellingen zijn duidelijk : Ethiopië is geen land waar er vrijheid van mening bestaat.

Het risico tot lopen van vervolgingen van verzoeker moet als serieus worden beschouwd, gezien de context van wijdverspreide repressie van alle tegenstanders van het regime in Ethiopië voor tientallen jaren en steeds vandaag de dag en gezien zijn niet-betwiste profiel van tegenstander.

Men kan de jaren van vervolgingen die de tegenstanders hebben meegemaakt in het verleden niet vergeten en gewoonweg uitwissen, jaren gedurende dewelke verzoeker vervolgd werden, en die niet betwist werden. Men kan ook niet de huidige situatie in het land minimiseren.

Uw Raad heeft in het arrest nr. 250 106 dd. 26.02.2021 geoordeeld dat het CGVS geen actuele informatie over de veiligheidssituatie in acht had genomen. In de zaak had het CGVS ook verklaard dat er veranderingen en positieve ontwikkelingen bestond door de aankomst van de nieuwe Premier in april 2018, wat tegengespreekt wordt."

Over de situatie van de Oromo's, stelt verzoeker dat deze gemeenschap vaak een specifiek doelwit is van de autoriteiten. Hij citeert uit stukken 4-10 van het verzoekschrift.

Over de algemene veiligheidssituatie voor tegenstanders van de autoriteiten schetst verzoeker eerst de situatie in het verleden om dan zijn eigen actuele situatie te bespreken.

Over de veiligheidssituatie voor tegenstanders van de autoriteiten in het verleden verwijst verzoeker naar alle bronnen die werden doorgestuurd naar het Commissariaat-generaal. Deze bevinden zich dus in het administratief dossier. Bovendien legt verzoeker nog de nadruk op de volgende informatie: foltering en aanhouding van alle type tegenstanders (of beschouwd als) heeft altijd bestaan. Amnesty International spreekt in een rapport van 2016 over een "handelsmerk" (a "hallmark") (verzoekschrift, stuk 11). Bronnen getuigen van willekeurige arrestaties en opsluitingen, mishandeling en stelselmatig gebruik van foltering

(verzoekschrift, stukken 12-17). Deze situatie strookt met de verklaringen van verzoeker die in 2015 werd vervolgd door de overheden.

In tegenstelling tot wat de bestreden beslissing vermeldt is de huidige situatie voor tegenstanders, zoals verzoeker, niet veilig. Hij licht toe als volgt:

"In een artikel van "Le Courrier International" dd. 26.06.2020, wordt er vastgesteld dat de nieuwe regering van de Premier Abiy AHMED, die beweerde af te stappen van vroegere autoritaire methoden, deze nu alleen nog maar reproduceert (stuk 18) :

[vrije vertaling van een citaat uit stuk 18 van het verzoekschrift]

In een artikel van de "New-York Times", dd. 11.07.2020, wordt er verklaard dat de autoriteiten over de hele wereld hekelen het buitensporig gebruik van geweld door de Ethiopische autoriteiten (stuk 19):

[vrije vertaling van een citaat uit stuk 19 van het verzoekschrift]

In een verslag van Amnesty International dd. 31.05.2020 gaat het over het geweld van de Ethiopische overheden die duidelijk de eerste positieve stappen van de Premier nuanceert en aantoonst dat buitensporig geweld en vervolgingen nog steeds deel uitmaken van de manier waarop de regering de zaken aanpakt, met name ten aanzien van degenen die zich daartegen verzetten (stuk 20; eigen onderstreping):

[citaat met vrije vertaling uit stuk 20 van het verzoekschrift]

In een verklaring van "Amnesty International" dd. 14.08.2020, verklaart de internationale organisatie dat alle gebruik van dodelijk geweld tegen demonstranten moet stoppen. Depros MUCHENA, regionaal Directeur van Amnesty International voor Oostelijk en Zuidelijk Afrika, verklaart (stuk 21) :

[vrije vertaling van een citaat uit stuk 21 van het verzoekschrift]

In een tweede verklaring van Amnesty International, dd. 14.07.2020, getiteld "Ethiopië, het lot van de gearresteerden sinds de moord op hachalu hundesa moet worden onthuld", leest men (stuk 22; eigen onderstreping):

[vrije vertaling van een citaat uit stuk 22 van het verzoekschrift]

Depros MUCHENA heeft verklaard (ibidem) :

[Ibidem]

In een artikel van "HRW", dd. 15.08.2020 leest men dat de Ethiopische autoriteiten hebben sinds eind juni 2020 tientallen oppositieleiden en journalisten langdurig en vaak zonder tenlastelegging vastgehouden, wat aanleiding geeft tot ernstige bezorgdheid over hun rechten. Mevrouw Laetitia BADER, directeur van "Human Rights Watch" in de hoorn van Afrika, stelt vast dat er nog steeds wordt overgegaan naar de illegale vroegere praktijken van de overheden (stuk 23):

[vrije vertaling van een citaat uit stuk 23 van het verzoekschrift]

Meer recent, in de "HRW World Report 2021 - Ethiopia", leest men (eigen onderstreping; stuk 24):

[vrije vertaling van een citaat uit stuk 24 van het verzoekschrift]

En nog in een rapport van "ARC Foundation/Garden Court Chambers" van februari 2021 en getiteld "Prison Conditions in Ethiopia » (stuk 25) krijgt men een overzicht van arrestaties van opposanten, van personen die zich kritisch uitlaten.

In 2021 heeft Ethiopië een « globaal resultaat voor vrijheid » van 22/100 gekregen, volgens de barometer "Freedom in the World". Zo wordt het land geclassificeerd als "not free", "niet vrij" (in tegenstelling met België die een score van 96/100 heeft gehaald) (stuk 26).

Op 14 maart 2022 werden er studenten doodgeschoten door de overheden omdat ze ervan beschuldigd werden tegen de regering te hebben geprotesteerd door met Ethiopische vlaggen te zwaaien en door shirts met de beeltenis van keizer Menelik te dragen, tijdens de viering van de Adwa-overwinning eerder deze maand (stuk 27).

Deze bronnen doen dus de tegenovergestelde vaststelling dan verwerende partij: de algemene situatie in Ethiopië is heel zorgwekkend, en dat politieke tegenstanders worden onder toezicht gehouden van de autoriteiten.

Deze documenten bevestigen dat massale schendingen van mensenrechten steeds voorkomen en dat politieke tegenstanders in Ethiopië vervolgd worden.

De Ethiopische autoriteiten vervolgen niet enkel de opposanten die hun verzet openlijk uiten maar ook specifieke groepen die gezien worden als tegenstanders of waarvan hun gedrag wordt geïnterpreteerd als teken van dissidentie.

Mensen, zoals politieke tegenstrevers, vreedzame activisten maar ook studenten, bijvoorbeeld, worden behandeld met vijandigheid.

De Ethiopische diaspora is ook onder toezicht (stuk 28) :

[vrije vertaling van een citaat uit stuk 28 van het verzoekschrift]

Het opvolgen van de Diaspora is een objectief feit en een manier van handelen van de Ethiopische overheden (ibidem ; eigen onderstreping):

[citaat met vrije vertaling van stuk 28 van het verzoekschrift]

Verwerende partij is van mening dat verzoekende partij op geen enkel manier aantoont dat ze gevisieerd zou worden in geval van terugkeer.

De informatie hierboven toont de tegenstelling aan. De visie die het CGVS heeft op de situatie in Ethiopië is bevooroordeeld, partijdig en komt niet overeen met algemene en recente informatie {supra}.

Het is opvallend, onzorgvuldig en verontrustend, dat verwerende partij geen objectieve lezing en analyse voert van de huidige situatie in Ethiopië en vervolgens tot een niet-genuanceerde, verre van de werkelijkheid, conclusie komt die bovenop op geen enkel bronneninformatie rust.

Verwerende partij heeft met de belangrijk actuele context geen rekening gehouden, en is niet zorgvuldig tewerk gegaan.

Verwerende partij heeft geen grondige analyse van de nood van bescherming van verzoekende partij gedaan daar ze de actuele risico's van verzoekende partij, aangezien haar profiel en de algemene situatie in Ethiopië, niet heeft geëvalueerd, alhoewel ze meerdere elementen van deze profiel niet betwist (supra). Verschillende contextuele elementen moeten worden beklemtoond om het profiel van verzoekende partij en haar vrezen tot vervolgingen in geval van een terugkeer in Ethiopië volledig en uitputtend te beoordelen.

Dit specifiek profiel, dat verwerende partij gemist heeft, voortvloeit uit het feit dat verzoekende partij tot de Promo gemeenschap behoort met een politieke-tegenstander profiel die gekend is door de overheden daar verzoeker al vervolgd werd door hen.

De bewijslast rust vervolgens op het CGVS die moet bewijzen dat de verleden vervolgingen niet meer zouden gebeuren, wat ze niet gedaan hebben, of niet op een zorgvuldige manier, door een partijdig lezing en analyse te voeren van de situatie in Ethiopië.

Deze elementen kunnen al, alleen, aanleiding geven tot een gegronde vrees tot vervolging.

Dit profiel wordt natuurlijk verergerd door de persoonlijke problemen die verzoekende partij heeft ondervonden in Ethiopië in 2017 in Ethiopië."

- Verzoeker vreest vervolgd te worden omwille van ondergane vervolging als politieke tegenstrever, omwille van zijn samenwerking met de Ethiopische veiligheidsdiensten na 2017 en omwille van het stopzetten daarvan en zijn vlucht uit zijn land (punt 2.4. van het verzoekschrift).

Hij zet uiteen als volgt:

"Verschillende elementen worden ingeroepen door verwerende partij om de vrezen van verzoeker niet aannemelijk te verklaren. Deze elementen worden hieronder punt per punt tegengesproken.

Verzoeker benadrukt nog eens dat de argumenten ingeroepen door verwerende partij geen essentiële of fundamentele elementen zijn van verzoekers' relaas, namelijk :

- Gemakkelijkheid om Ethiopië te verlaten;
- Laattijdigheid van het verzoek om internationale bescherming;
- Afwezigheid van het nationale paspoort van verzoeker;

Dit zijn "typische" argumenten van het CGVS maar die in casu onvoldoende zijn om te concluderen dat verzoeker geen vrees loopt bij terugkeer naar Ethiopië.

Belangrijke elementen van verzoekers' profiel die in se genoeg zijn om vast te stellen dat verzoeker in geval van terugkeer naar Ethiopië een risico tot vervolging loopt, zijn in tegendeel niet betwist (zie punten 2.2 en 2.3).

Verwerende partij behandelt het dossier enkel "à charge".

2.4.1 Over verzoekers verleden vervolgingen in 2015

Verwerende partij betwist niet dat verzoeker in 2015 gemarteld is geweest door de Ethiopische overheden. Wel is het van oordeel dat verzoeker, in 2022, geen vrees meer dient te koesteren.

Verzoeker sluit zich niet aan bij dergelijke redenering.

Als het zo is dat het partij Ginbot7 gedecriminaliseerd werd in 2018 en zijn status van terroristische groepering werd opgeheven, wat aantoont dat verzoeker in 2018 toen hij is gevlucht wel een doelwit kon zijn van de Ethiopische overheden, bestaat het nu niet meer in Ethiopië.

Sommige leden hebben besloten een nieuw partij te vormen, namelijk ECPSJ/E-ZEMA en andere partijen hebben zich aan deze coalitie aangesloten. Deze nieuw partij, zijn leden en zijn ideeën zijn aanvaard door de regering. Dit is niet het geval voor leden die zich nog verzetten tegen de regering.

Verzoeker sluit zich niet aan de ideeën van deze nieuw partij.

Verzoeker is een voormalige opposant - en nog steeds- van de regering. Een analyse van de situatie van de leden van E-ZEMA is niet relevant, aangezien verzoeker geen lid is van deze partij en zelf heeft verklaard dat ze hen niet meer steunt.

In tegenstelling tot wat verwerende partij inroept blijven opposanten vervolgd in Ethiopië (zie punt 2.3). Dit is het geval van verzoeker die een opposant blijft, zich niet aansloot bij EZEMA en als vervolgers gezien zal worden bij terugkeer.

Omdat verzoeker reeds vervolgd werden en omdat opposanten nog steeds vervolgd worden komt verzoeker in aanmerking voor een internationale bescherming.

Verwerende partij blijft in gebreke aan te tonen dat de situatie in Ethiopië dermate veranderd is dat een risico tot vervolging niet meer bestaat voor verzoeker, in tegendeel.

2.4.2 Over verzoekers vervolgingen in 2017 die geleid hebben tot zijn vlucht

Verwerende partij hecht geen geloof aan de vervolgingen die verzoeker heeft meegemaakt in 2017 omwille van secundaire elementen die niets met de kern van zijn relaas maken hebben.

Nergens worden de verklaringen van verzoeker m.b.t. wat er in 2017 gebeurd is geanalyseerd, noch zijn ongeloofwaardigheid wordt aangetoond.

Verwerende partij beperkt zich tot het betwisten van feiten die gebeurd zijn na het vlucht van verzoeker (verlating van zijn land; achterlaten van paspoort; laattijdigheid van de aanvraag) om de oorzaak van de vrees die hij koestert te betwisten, wat niet redelijk is.

Verzoeker heeft gedetailleerde en volledige verklaringen afgelegd over zijn contacten met de Ethiopische veiligheidsdiensten en deze verklaringen, die verder niet betwist worden door verwerende partij, moeten aannemelijk worden beschouwd :

- Hij werd benaderd door de Ethiopische veiligheidsdiensten om de ngo te spioneren;*
- Hij werkte samen met de TPLF;*
- TPLF wordt beschouwd als een terroristische organisatie;*

Hij keerde niet meer terug naar Ethiopië;

De argumenten van verzoeker, over secundaire elementen, zijn onvoldoende, en hieronder betwist, om de hele geloofwaardigheid van verzoeker in twijfel te trekken.

2.4.2.1 Over verzoekers' "gemak" het land te hebben verlaten

Het CGVS plaatst ernstige vraagtekens bij de verklaringen van verzoeker omdat hij "zonder problemen" op 19 februari 2018 het land heeft kunnen verlaten.

Verzoeker betwist deze vaststelling. Het was niet gemakkelijk voor hem om het grondgebied te verlaten daar de Ethiopische overheden hem weigerden zijn paspoort af te leveren.

Hoewel het paspoort inderdaad in november 2017 is afgeleverd, had verzoeker het pas in handen nadat hij er herhaaldelijk op had aangedrongen en de brief van de Duitse autoriteiten had ingediend. Het is niet omdat de paspoort in november 2017 is uitgereikt dat verzoeker het onmiddellijk in handen kreeg. Het duurde weken.

Verzoeker kon geen Duitse visum vragen zonder zijn paspoort in handen te hebben, wat moeilijk werd daar de Ethiopische overheden weigerden hem dit te geven :

[citaat uit notities van het persoonlijk onderhoud 1, stuk 4, p. 7]

Verzoeker was gevolgd en gecontroleerd. Hij kon het land verlaten daar hij de nodige documenten uiteindelijk heeft kunnen krijgen.

Hem belemmeren het land te verlaten was niet in het voordeel van de Ethiopische autoriteiten, die de spionageactiviteiten van verzoeker discreet wilden houden; er was geen reden om hem te beletten te reizen als ze niet wilden dat hun acties werden ontdekt. Verzoeker was de enige met een profiel van adaptieve technologieprofessional met betrekking tot de blinden in de organisatie en de juiste persoon om de conferentie en de training in Duitsland bij te wonen, ook al werden de Ethiopische regeringsfunctionarissen op die manier tegengewerkt, uiteindelijk hadden ze geen keuze om verzoeker te laten reizen, of geen voldoende redenen om deze reis niet toe te laten, daarom schreven ze een ondersteunende brief. De imago van de Ethiopische overheden in het buitenland is erg belangrijk en een "simpele" reis weigeren t.a.v. de Duitse overheden of de NGO zou hen nadeel brengen.

Daarentegen hielpen ze verzoeker ook niet om het land te verlaten en in Duitsland werd hij gevolgd en gecontroleerd.

Verzoeker werd niet "zomaar" naar Duitsland toegelaten : hij werd belemmerd door de overheden en werd daarna gevolgd in Duitsland. De Ethiopische overheden hebben hun regelingen getroffen en hem niet "in het wild" achtergelaten. De conclusie van verwerende partij is tegenstrijdig met de verklaringen van verzoeker en is onvoldoende om te beoordelen dat verzoeker niet door de Ethiopische overheden vervolgd zou worden.

2.4.2.2 Geen verzoek tot internationale bescherming in Duitsland

Verwerende partij vindt het merkwaardig dat verzoeker niet onmiddellijk bij zijn aankomst in Duitsland een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

Verzoeker heeft uitgelegd dat hij in Duitsland Ethiopiërs heeft ontmoeten die hem volgde.

Voor verzoeker was de situatie onveilig in Duitsland.

Het opvolgen van de Diaspora is een objectief feit en een manier van handelen van de Ethiopische overheden, dit kan verwerende partij niet betwisten.

Uit objectieve informatie kan inderdaad worden gelezen dat :

[citaten uit stuk 28 van het verzoekschrift]

Het is dus mogelijk, en hoog waarschijnlijk daar verzoeker een spion was voor de Ethiopische overheden, dat hij gevolgd werd in Duitsland en gecontroleerd werd. Het was voor hem geen veilig land en hij vluchtte dan.

Verzoeker was ook niet in staat om in Duitsland een verzoek tot internationale bescherming in te dienen aangezien hij dan zou moeten toegeven, aan de Duitse overheden, dat hij hen heeft bespioneerd. Duitsland was niet het Europees land die gepast was om verzoekers verzoek tot internationale bescherming te behandelen.

Al die elementen hebben verzoeker geleid om te besluiten Duitsland te verlaten.

Eens uit het hotel wist verzoeker niet meer goed naar waar te vertrekken : Frankrijk, België, ...

Hij ontmoette mensen in het treinstation :

[Ibid., p. 9]

Verzoeker, die beïnvloed werd, was vervolgens van plan om naar het Verenigd Koninkrijk te vertrekken, wat moest via België. Hij wist ook dat hij het risico liep om naar Duitsland te worden teruggestuurd, wat hij ook niet wou.

Gedurende zijn pogingen om het VK te bereiken werd hij tweemaal vastgehouden, wat dikwijls gebeurd. Pas wanneer hij uiteindelijk in het centrum van Brugge de juiste en volledige informatie kreeg over het indienen van een verzoek om internationale bescherming in België, diende hij het in op het Belgische grondgebied op 7 juni 2018. Hij werd eerst naar Duitsland teruggestuurd maar bleef er niet omwille van zijn eerdere ervaringen. Hij kwam terug naar België en diende opnieuw zijn aanvraag in.

Verwerende partij kan de impact van de Dublin-Verordening voor asielzoekers niet negeren : Zodra asielzoekers voet op Europees grondgebied zetten, voelen zij zich reeds de facto beschermd van hun nationale autoriteiten. Het land waar hun asielverzoek wordt geregistreerd, zal gedurende vele jaren hun gastland zijn. Te denken dat deze keuze er niet toe doet voor asielzoekers, die de facto bescherming genieten op Europees grondgebied, is volstrekt onredelijk. Het CGVS verwacht een bepaalde houding van elke asielzoeker, maar het gaat om mensen die hun land van herkomst zijn ontvlucht om een thuis te vinden. Het feit dat zij geen aanvraag indienen in het eerste land waar zij aankomen, doet niets af aan hun behoefte aan bescherming, maar bewijst alleen dat het, aangezien het om de rest van hun leven gaat, een fundamentele keuze is. Laten we niet vergeten dat er geen legale manier is om vanuit een derde land asiel aan te vragen in Europa.

Zijn "laattijdige" verzoek om internationale bescherming moet begrepen worden in de context van de Dublin-verordening, verzoeker wist dat hij naar Duitsland zou worden teruggestuurd, maar ook in de context van zijn opvolging in Duitsland en de onveiligheid die hij daar heeft meegemaakt.

De redenering van verwerende partij is onvoldoende om de vrezen van verzoeker niet aannemelijk te houden, aangezien al de niet-betwiste elementen.

2.4.2.3 Het achterlaten van zijn paspoort

Verwerende partij wijdt een hele paragraaf aan het feit dat verzoeker zijn paspoort in Duitsland heeft achtergelaten. Verzoeker ziet niet waarom dit een essentieel argument vormt en hoe het de geloofwaardigheid van zijn relaas zou beïnvloeden aangezien al de niet-betwiste elementen in zijn dossier.

Verzoeker heeft nooit zijn identiteit aan het CGVS willen verbergen, noch het feit dat hij in Duitsland een visum heeft aangevraagd en heeft gekregen. De identiteit van verzoeker staat vast en wordt niet betwist dus men verstaat niet wat het neerleggen of niet van zijn paspoort aan zijn dossier zou veranderen noch hoe het niet neerleggen daarvan de vrezen van verzoeker ondermijnt.

Vele asielzoekers komen aan in België om internationale bescherming te vragen zonder paspoort omdat ze deze onderweg hebben achtergelaten of zijn deze verloren. Dit belemmert niet dat een asielaanvraag wel gegrond kan worden beoordeeld.

Het is ook niet "verbazend" dat, aangezien de context in de welke verzoeker Duitsland heeft verlaten, namelijk in de angst, snelheid en haast, hij niet zijn paspoort heeft meegenomen zelfs als hij van plan was om internationale bescherming te vragen. Verzoeker heeft ook niet meer contact genomen met de Duitse hotel daar hij ook niet begrijpt waarom hij zijn paspoort nu nog nodig zou hebben. Verwerende partij heeft des te meer een kopie van verzoekers' paspoort in zijn administratief dossier. De verwijten zijn onredelijk.

De redenering van verwerende partij is onbegrijpelijk en is onvoldoende om de geloofwaardigheid van verzoeker in kwestie te trekken.

2.4.3 Actuele risico

Verwerende partij lijdt van deze drie laatste punten (2.4.2.1, 2.4.2.2 en 2.4.2.3), die zich hebben voorgedaan na de vlucht van verzoeker en die niets te maken hebben met zijn relaas in Ethiopië, dat verzoeker "gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, dient geconcludeerd, dat u geenszins aannemelijk weet te maken daadwerkelijk onder druk te zijn gezet door de Ethiopische veiligheidsdiensten om te spioneren bij de Duitse ngo Together, die instaat voor de ondersteuning van blinden, omdat de Ethiopische autoriteiten hen verdachten van het financieel steunen van niet nader genoemde toenmalige oppositiebewegingen".

Verwerende partij verwijst naar het feit dat de ngo nog steeds actief is in Ethiopie. Verzoeker kan maar vaststellen dat er duidelijk niet genoeg elementen waren voor de Ethiopische overheden om de ngo te sluiten maar dat dit niets onderneemt aan de vrezen die hij koestert ten aanzien van de Ethiopische overheden. Aangezien zijn vlucht.

Verzoeker zou waarschijnlijk niet meer gevraagd worden om deze ngo te spioneren maar zijn voormalige weigering en zijn profiel maken van hem een doelwit voor de Ethiopische overheden.

Des te meer, rept verwerende partij met geen woord over de huidige situatie van de moeder van verzoeker, die ondergedoken moet leven in een klooster als gevolg van de druk waaronder zij staat sinds het vertrek van haar zoon, wat toch door verzoeker ingeroepen werd gedurende zijn gehoor :

[citaat uit notities van het persoonlijk onderhoud 2, stuk 5, p. 5]

Politieke tegenstander worden nog steeds vervolgd door de Ethiopische overheden (zie punt 2.3). Des te meer, als "verrader" zijn de risico's die verzoeker loopt nog hoger : hij was een spion voor de Ethiopische overheden en heeft zijn post verlaten door te vluchten. Hij heeft asielgevraagd in Europa en verblijft in Europa sinds meer dan 4 jaren nu.

De druk die op verzoeker is uitgeoefend om zijn eigen vereniging te bespioneren, is een vervolging in het verleden in de zin van artikel 48/7 en het is vervolgens aan verwerende partij om te bewijzen dat deze niet meer zouden gebeuren, wat ze niet heeft gedaan daar de informatie naar waar wordt verwezen niet volledig is en geen informatie geeft over spionnen die hun post hebben verlaten, die een verzoek om internationale bescherming in een ander land hebben ingediend en die daarna terugkeren naar Ethiopië. Des te meer benadrukt verzoeker nog eens dat hij in 2015 al gemarteld werd door de Ethiopische overheden, wat niet betwist wordt, omwille van zijn politieke profiel. Dit is een fundamenteel aspect van verzoekers' risico's tot vervolging, hij werd al gevisieerd door de Ethiopische veiligheidsdiensten, werd dan als spion gerekruteerd en steeds in de gaten gehouden. Hij kon voor 2018 het land niet vluchten maar toen hij de gelegenheid kreeg via de conferentie in Duitsland heeft hij niet gearzeld."

- Inzake de documenten die hij heeft verzameld ter staving van zijn verzoek betoogt verzoeker het volgende (punt 2.5. van het verzoekschrift):

"Verzoeker heeft documenten verzameld ter ondersteuning van zijn verzoek die belangrijke punten van zijn relaas steunen en zijn samenwerking met de asielinstanties aantoont, waaronder :

- *E-mail van de Executive Secretary van de NGO Together die vaststelt dat verzoeker verdwenen is omdat mensen op zoek naar hem waren. Dit vormt een begin van bewijs, die met de verklaringen van verzoeker, zijn algemeen profiel en de niet-betwiste elementen, zijn relaas in het algemeen steunt. Het is logisch dat de Secretary van de NGO niet weet wie op zoek naar verzoeker is en waarom daar verzoeker zelf niet weet wie op zoek is naar hem en daar de Secretary niet weet dat verzoeker een spion was voor de Ethiopische overheden. Verzoeker kan ook geen bijkomende elementen vragen anders zou zijn medewerking met de Ethiopische overheden openbaar worden gemaakt, wat hij wil vermijden;*
- *Ethiopische werkattesten die bewijzen dat verzoeker bij de NGO Together werkte;*
- *Medische attest die bewijst dat verzoeker gemarteld werd, wat niet betwist wordt;*
- *Psychologische attesten die bewijzen dat verzoeker psychologische gevolgen heeft die voortvloeien uit wat hij meegemaakt heeft in Ethiopië en gezien de risico's bestaat dat de vervolgingen opnieuw zullen gebeuren (zie hierboven), steunen deze attesten het verzoek om internationale bescherming van verzoeker;*
- *Algemene artikels en rapporten die verwijzen naar de actuele situatie in Ethiopië. Voor verwerende partij wijzigen deze rapporten niet de bovenstaande vaststellingen maar er wordt duidelijk geen belang gegeven aan de inhoud van deze artikelen die de ideale situatie beschreven door verwerende partij in Ethiopië ernstig nuanceren. Verwerende partij had een grondiger aandacht moeten besteden aan deze recente artikelen, die met de vaststellingen gedaan in dit beroep (zie punt 2.3) aanduiden*

dat de situatie in Ethiopië nog moeilijk is voor opposanten, wat het geval is van verzoeker die al in het verleden vervolgingen heeft meegemaakt ;

Verzoeker heeft samengewerkt met de asielinstanties om zijn relaas zo goed mogelijk te staven.

De documenten die werden neergelegd komen overeen met verzoekers verklaringen.

Verzoekende partij wil herhalen dat zij voldoet aan alle wettelijke voorwaarden van artikel 48/6, §4 Vw, daar zij een inspanning heeft geleverd om haar aanvraag te staven, alle relevante elementen waarover zij beschikt heeft voorgelegd, verklaringen heeft gemaakt die samenhangend zijn en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend is, en in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd aangezien alle niet-betwiste elementen in zijn relaas.

[citaten en bespreking van rechtspraak van de Raad]".

- Verzoeker besluit het volgende (punt 2.6. van het verzoekschrift):

"2.6.1 Toekenning van de vluchtelingenstatus

Op basis van de bovenvermelde elementen en op basis van zijn profiel van "militant" of beschouwd als militant moet verzoeker als vluchteling worden erkend. Zijn (oprechte) militantisme voortvloeit uit zijn activiteiten in Ethiopië, zijn vlucht uit zijn land en zijn asielaanvraag in Europa.

Aangezien de algemene situatie in Ethiopië en de huidige repressie van politieke opposanten heeft verzoeker zijn profiel aannemelijk gemaakt.

Inderdaad, uit de verklaringen van verzoeker blijkt dat hij aan de voorwaarden van een "vluchteling" voldoet in de zin van de Geneefse Conventie :

1) Hij vreest, als hij naar zijn land van herkomst moest terugkeren, mishandeld of gedood te worden;

2) Deze vrees is gegrond aangezien de algemene situatie in het land en de verleden ernstige schade en vervolgingen die verzoeker heeft meegemaakt, aangezien de bedreigingen die hij kent, aangezien zijn rol van spion en het opgeven van zijn functie, aangezien zijn vlucht uit zijn land en het verzoek om internationale bescherming die hij heeft ingediend in Europa (artikel 48/7 VW);

3) De vervolgingen die gevreesd zijn, zijn onmenselijke of ontorende handelingen: moet hier herhaald worden dat er hoge risico's bestaan voor de militanten in Ethiopië : arrestatie, detentie, folteringen, mishandelingen, geen eerlijk proces, enz., wat verzoeker ook al in het verleden heeft meegemaakt ;

4) Die vervolgingen zijn verbonden aan het behoren tot een bepaalde sociale groep (het behoren tot de sociale groep van oude spionnen of van "verraders") en zijn politieke overtuigingen (politiek activist);

5) De verzoekende partij vreest vervolgingen en kan de bescherming van Ethiopië daarvoor niet krijgen: Verzoekende partij heeft alles geprobeerd om documenten neer te leggen en zijn relaas te ondersteunen. Verzoekende partij werd al het slachtoffer van vervolgingen (arrestaties, detenties, fysieke en psychische mishandelingen, enz.). De artikelen 48/6 en 48/7 zijn dus van toepassing.

Verzoeker moet als vluchteling erkend worden.

2.6.2 Toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus

In ondergeschikte orde moet er vastgesteld worden dat de verzoekende partij aan de voorwaarden van het artikel 48/4 van de wet van 15.12.1980 voldoet en dat de subsidiaire beschermingsstatus haar toegekend moet worden.

Zou Uw Raad moeten vaststellen dat verzoekende partij niet binnen het toepassingsgebied van het Geneefse Conventie valt, moet er worden beoordeeld dat de verzoekende partij een risico loopt op ernstige schade, namelijk foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

2.6.3 Vernietiging van de bestreden beslissing

Verzoekende partij wenst te benadrukken dat het CGVS geen zorgvuldige analyse heeft gevoerd van een aantal belangrijke elementen, met name:

- *De actuele (2022) algemene situatie in Ethiopië van de opposanten ;*
- *De risico's tot vervolging van oude spionnen van de Ethiopische veiligheidsdiensten;*
- *De risico's tot vervolging van de Ethiopische diaspora die politiek actief is;*

Deze vaststellingen moeten ten minste tot de vernietiging van de bestreden beslissing leiden, zodat de zaak door het CGVS grondig wordt onderzocht, rekening houdend met deze elementen."

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep zijn volgende stukken gevoegd aan het verzoekschrift:

"3. HRW, World Report 2022;

4. Amnesty International, Because I am Oromo, 2014 ;

5. Amnesty International, *Ethiopia : Authorities crack down on opposition supporters with mass arrests*, 27.01.2020 ;
6. Amnesty International, *Ethiopia : Vendor killed, musician injured after police attack opposition supporters in Oromia* , 17.02.2020;
7. Amnesty International, *Ethiopia : release detained journalists and opposition politicians immediately*, 07..04.2020 ;
8. Human Rights Watch, *Ethiopia*, 01.2020 ;
9. France 24, *Oromos say Ethiopia has become a dangerous country for us*, 07.2020 ;
10. Artikel *Ethiopia-Insight*, "Diary of an arbitrary detention in Ethiopia", 11.02.2022;
11. Amnesty International, public statement, « *Ethiopia :25 years of Human Right Violations* », 02.06.2016 ;
12. *Ethiopia 2014 Human Rights Report*, executive summary ;
13. Amnesty International, « *Intensified crackdown on free speech in Ethiopia*, 12.2011 ;
14. Human Rights Watch, *World Report 2014 : Ethiopia*;
15. Human Rights Watch, *Ethiopia : political detainees tortured*, 2013;
16. Human Rights Watch, *They want a Confession*, 10.2013 ;
17. *Ethiopia 2016 Human Rights Report*, executive summary ;
18. *Courrier International*, « *Crise politique : en Ethiopie, un premier ministre de plus en plus despotique* », 26.06.2020 ;
19. *New York Times*, «*Ethiopia announces Arrests in Prominent Singer's Killing*», 11.07.2020;
20. Amnesty International, *Beyond Law Enforcement*, 2020 ;
21. Amnesty International, *Ethiopie, il faut cesser tout recours à la force meurtrière contre des manifestants*, 14.08.2020 ;
22. Amnesty International, *Ethiopie, il faut révéler ce qu'il est advenu des personnes arrêtées depuis le meurtre d'hachalu Hundesa*, 14.07.2020 ;
23. Human Rights Watch, "Ethiopia: Opposition figures held without charge", 15.08.2020;
24. Human Rights Watch, *World Report 2021 Ethiopia*";
25. ARC, *Prison conditions in Ethiopia*, 02.2021 ;
26. Freedom House, *Countries and Territories*;
27. Artikel Alen Amhara, "Federal police fatally shoot Amharas at Addis Ababa University", 14 maart 2022;
28. Danish Immigration Service, « *COI Focus - Political situation and treatment of opposition* », 10.10.2018 ;."

2.1.3. In een aanvullende nota van 9 juni 2022 legt verzoeker volgende stukken neer:

- Rapport "Neglected massacres against amharas" van Amhara Association of America van mei 2022 (stuk 1);
- Artikel "Ethiopia: Civil society calls for the immediate release of detained journalists" van civicus.org van 24 mei 2022 (stuk 2);
- Data van "Ethiopia Peace Observatory Weekly: 14-20 May 2022" (stuk 3);
- Artikel "Ethiopian authorities arrest 11 employees of 4 independent media outlets" van CPJ.org van 24 mei 2022 (stuk 4).

2.1.4. In een aanvullende nota van 10 juni 2022 bespreekt de commissaris-generaal de actuele algemene situatie in Addis Abeba als volgt:

"Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie COI Focus "ETHIOPIE. De algemene situatie in Addis Abeba" van 28 maart 2022) blijkt dat de veiligheidssituatie in de hoofdstad Addis Abeba over het algemeen goed is, ondanks bestaande politieke spanningen en het geweld in verschillende regio's van het land. In november 2020 brak een conflict uit in de regio Tigray nadat het Ethiopische federale leger er – met de steun van Amhaarse regionale troepen en milities en het Eritrese leger – binnenviel. Eind oktober 2021 vallen Dessie en Kombolcha, twee steden in de regio Amhara gelegen op de hoofdweg tussen de haven van Djibouti en Addis Abeba, in handen van de Tigray-troepen. Nadat de Tigray-troepen en het OLA (Oromo Liberation Army) – die in augustus 2021 een alliantie aangaan – de hoofdstad naderen, kondigt de federale regering op 2 november 2021 de nationale noodtoestand af. Een massale mobilisatiecampagne, de inzet van drones en de aanwezigheid van premier Abiy Ahmed aan de frontlijn doen het tij keren. De federale troepen en hun bondgenoten slagen erin een reeks steden te heroveren op de Tigray-troepen, die zich begin december 2021 terugtrekken naar de regio Tigray terwijl de Oromo-strijders zich meer concentreren op het westen en het zuiden van de regio Oromia. Hiermee ebt de dreiging van vijandelijkheden in Addis Abeba weg en op 15 februari 2022 wordt de nationale noodtoestand opgeheven.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na een grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er in de hoofdstad Addis Abeba actueel geen internationaal of binnenlands gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Actueel bestaat er voor burgers in de hoofdstad Addis Abeba aldus geen reëel risico om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoekende partij bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt."

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoeker geschonden acht, laat niet toe om vast te stellen dat verzoeker een nood heeft aan internationale bescherming.

Een verwijzing naar rechtspraak van de Raad inzake de feitelijke beoordeling van een zaak en de toepassing van het voordeel van de twijfel is niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking.

2.3. Wat de vluchtelingenstatus betreft, voert verzoeker vooreerst een vrees voor vervolging aan omwille van zijn vroegere, vermeende lidmaatschap van de politieke groepering Ginbot7, als familielid van een werkelijk lid van deze groepering, namelijk zijn broer Ma. die in 2015 verdwenen zou zijn.

De Raad bevestigt de beoordeling in de bestreden beslissing dat er goede redenen zijn om aan te nemen dat verzoeker de ondergane, niet-betwiste vervolging in 2015 niet meer zal ondergaan. Verzoeker betwist immers niet dat de partij Ginbot7 thans deel uitmaakt van een nieuwe partij die regeringsgezind is en deel uitmaakt van de huidige regering. Dit blijkt overigens uit de door de partijen neergelegde landeninformatie. Het loutere feit dat verzoeker zich niet aansluit bij de ideeën van deze nieuwe partij, namelijk ECPSJ/E-ZEMA, werpt geen ander licht op de beoordeling van de bestreden beslissing. Ook de argumentatie dat verzoeker thans nog steeds een opposant van de regering is, omdat hij zich niet aansloot bij de nieuwe partij, overtuigt de Raad niet. Verzoekers politieke engagement blijkt dus beperkt tot een loutere bewering nog steeds opposant te zijn. Omwille van dit gegeven, samen met de algemene omstandigheden in Addis Abeba in het bijzonder en Ethiopië in het algemeen, bestaan er goede redenen om aan te nemen dat hij de ondergane vervolging in 2015 niet opnieuw zal ondergaan wanneer hij vandaag naar Addis Abeba zou terugkeren.

Daarnaast brengt verzoeker het relaas dat hij uit Ethiopië is gevlucht, omdat hij in 2017 onder druk werd gezet door de Ethiopische veiligheidsdiensten, namelijk door leden van het Tigray People's Liberation Front (TPLF) binnen deze veiligheidsdiensten. Verzoeker werd gevraagd om te spioneren bij de Duitse ngo Together, waar hij werkte als informaticus. Hij vreest omwille van zijn weigering om deze activiteiten uit te voeren te worden vervolgd bij een terugkeer naar Ethiopië, omdat hij heeft samengewerkt met het TPLF binnen de veiligheidsdiensten.

De Raad stelt in de eerste plaats vast dat het verzoekschrift tegenstrijdigheden bevat over het feit of verzoeker nu al dan niet zou hebben samengewerkt met de veiligheidsdiensten in 2017-2018. Enerzijds geeft verzoeker immers aan dat hij de samenwerking heeft geweigerd, anderzijds doet hij zich voor als een spion voor de Ethiopische overheid die zijn post heeft verlaten. Dergelijke discrepanties zijn nefast voor de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen. Bovendien spreekt verzoeker louter de motivering van de bestreden beslissing tegen dat hij geenszins aannemelijk weet te maken daadwerkelijk onder druk te zijn gezet door de Ethiopische veiligheidsdiensten om te spioneren bij de Duitse ngo Together die instaat voor de ondersteuning van blinden, omdat de Ethiopische autoriteiten die ngo verdacht van het financieel steunen van niet nader genoemde toenmalige oppositiebewegingen. Hij minimaliseert het motief dat deze ngo op heden – vijf jaar na verzoekers vlucht – nog steeds actief is in Ethiopië en evenementen organiseert. Hij betwist dit gegeven echter niet en bijgevolg evenmin dat dit wijst op weinig problemen voor deze Duitse ngo, en weinig interesse van de Ethiopische autoriteiten in deze ngo. Dit gegeven staat haaks op wat verzoeker verklaarde, namelijk dat de Ethiopische autoriteiten een reden zochten om de ngo te sluiten (Notities persoonlijk onderhoud 2, stuk 5, p. 8). De verwijzing naar

de precare situatie van verzoekers moeder in het verzoekschrift, laat geen andere beoordeling toe, nu er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers redenen waarom hij in 2018 Ethiopië verliet. Uit verzoekers verklaringen blijkt, ten overvloede, nog dat zijn moeder naar een klooster ging omwille van de beperkte financiële mogelijkheden die zij heeft, nadat verzoeker Ethiopië heeft verlaten en zij niet meer terecht kon bij familie. Verzoeker geeft aan dat hij de exacte situatie van zijn moeder niet kent, maar dat hij heeft gehoord dat zij op dit moment “ok” is (Notities persoonlijk onderhoud 2, stuk 5, p. 5).

Verzoeker stelt voor het overige ten onrechte dat de bestreden beslissing onvoldoende en slechts secundaire elementen aanhaalt om verzoekers geloofwaardigheid onderuit te halen aangaande de redenen waarom hij is gevlucht uit Ethiopië begin 2018. De bestreden beslissing merkt correct op dat het niet aannemelijk is dat verzoeker werd gezocht of vervolgd door de autoriteiten, gelet op (i) het feit dat hij zonder problemen per vliegtuig, met zijn eigen, geldig paspoort, voorzien van een geldig visum, Ethiopië verliet, (ii) het feit dat verzoeker naliert om bij aankomst in Duitsland een verzoek om internationale bescherming in te dienen en in België eveneens naliert om zo spoedig mogelijk zijn nood aan internationale bescherming kenbaar te maken (iii) het feit dat verzoeker geen overtuigende verklaring heeft waarom hij zijn paspoort heeft achtergelaten in Duitsland indien hij werkelijk een verzoek om internationale bescherming in België wou indienen.

Wat het eerste secundaire element betreft, (i) het feit dat hij zonder problemen per vliegtuig, met zijn eigen, geldig paspoort, voorzien van een geldig visum, volhardt verzoeker in zijn afgelegde verklaringen. Dit werpt geen ander licht op de motivering van de bestreden beslissing, die correct is, pertinent is en steun vindt in het administratief dossier. Deze wordt door de Raad integraal overgenomen.

Wat het tweede secundaire element betreft, (ii) het feit dat verzoeker naliert om bij aankomst in Duitsland een verzoek om internationale bescherming in te dienen en in België eveneens naliert om zo spoedig mogelijk zijn nood aan internationale bescherming kenbaar te maken, verwijst verzoeker naar landeninformatie over de opvolging van de diaspora door de Ethiopische autoriteiten (verzoekschrift, stuk 28). Deze informatie van oktober 2018 heeft betrekking op de situatie voor en vlak na de hervormingen van 2018, zoals deze wordt weergegeven in de bestreden beslissing. Op basis van de informatie die voorligt, kan niet worden afgeleid dat de Ethiopische inlichtingendiensten elke burger in het buitenland opvolgen, maar zich voornamelijk toespitsten op personen die hun stem tegen de regering, al dan niet uitgesproken of zichtbaar, kenbaar maken via (sociale) mediakanalen. Zelfs in de hypothese dat verzoeker werd gevolgd en gecontroleerd in Duitsland, biedt dit geen verklaring voor het niet onmiddellijk kenbaar maken van zijn nood aan internationale bescherming aldaar, minstens in België. In het verzoekschrift wordt letterlijk vermeld dat zodra asielzoekers voet op Europees grondgebied zetten, zij zich *de facto* beschermd voelen tegen hun nationale overheid. De toelichting dat hij pas in het gesloten centrum te Brugge de juiste en volledige informatie kreeg over de indiening van een verzoek om internationale bescherming, wordt niet aanvaard. Verzoeker heeft een universitaire studie met succes afgelegd en lesopdrachten gehad aan verschillende scholen en een universiteit te Addis Abeba. Bovendien merkt de Raad op dat verzoeker ook wanneer hij na zijn overdracht op 9 augustus 2018 naar Duitsland quasi onmiddellijk weer naar België is vertrokken, opnieuw meerdere maanden heeft gewacht alvorens hij op 25 februari 2019 een tweede verzoek om internationale bescherming indiende, terwijl hij verklaarde België opnieuw te zijn binnengekomen op 15 oktober 2018 (zie punt 1.2.-1.3.).

Wat het derde secundaire element betreft, (iii) het feit dat verzoeker geen overtuigende verklaring heeft waarom hij zijn paspoort heeft achtergelaten in Duitsland indien hij werkelijk een verzoek om internationale bescherming in België wou indienen, gaat het verzoekschrift voorbij aan de verplichting voor verzoeker om zo spoedig mogelijk, naast verklaringen, ook alle documentatie of stukken in zijn bezit aan te brengen met betrekking tot zijn identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient (artikel 48/6, § 1, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet). Gelet op verzoekers profiel, een onderwijzer die voor een Duitse ngo werkte als informaticus en de geknipte man was om een conferentie bij te wonen in Duitsland, heeft hij geen overtuigende verklaring voor het achterhouden van zijn paspoort, zoals de bestreden beslissing terecht en omstandig motiveert.

Gelet op voorgaande vaststellingen stelt het verzoekschrift ten onrechte dat verzoeker aan de cumulatieve voorwaarden voldoet van artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Wat de door verzoeker neergelegde documenten betreft (Documenten, stuk 6), ontwikkelt hij geen concreet verweer dat toelaat om de beoordeling die hierover werd opgenomen in de bestreden beslissing

te wijzigen. De Raad neemt de motivering dan ook integraal over inzake (i) de door verzoeker neergelegde psychologische attesten, (ii) de mail van Executive Secretary van de ngo Together van 9 april 2019, (iii) Ethiopische werkattesten, (iv) het medische attest, (v) de algemene informatie over de omstandigheden in Ethiopië, (vi) de opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud 1 en (vii) de opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud 2.

Inzake de algemene veiligheidssituatie, waarbij het bestaan van etnische spanningen en conflicten in de verschillende regio's van het land wordt erkend door de beide partijen, is de Raad van oordeel dat de veiligheidssituatie in Addis Abeba in het algemeen goed is, ondanks bestaande politieke spanningen en het geweld in de verschillende regio's van het land.

De bestreden beslissing motiveert op goede gronden als volgt:

“Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud, op 13 oktober 2021, haalde u opnieuw de veiligheidssituatie in Ethiopië aan en stelde u dat de veiligheid in Ethiopië niet kan worden gegarandeerd, dat iedereen er vermoord kan worden en dat de regering geen controle meer heeft [in Ethiopië] (zie notities CGVS 2, p.8-9). Echter, aangaande deze verklaringen dient het hierna volgende opgemerkt. U verklaarde dat er op heden spanningen zijn in Ethiopië, zeker tussen de etnische groepen Amhara en Tigray (zie notities CGVS 2, p.8). Deze spanningen zouden ook een indirect effect op u kunnen hebben, zoals economisch en financieel. U stelde dat de regering op dit moment zeer veel problemen heeft, en dat iedereen u zou kunnen vermoorden, gewoon op straat, zonder veroordeling of rechtszaak (zie notities CGVS 2, p.9). Ze zouden niet om uw leven geven. Gevraagd hoe de situatie in de hoofdstad Addis Abeba was [op het moment van het tweede persoonlijke onderhoud, op 13 oktober 2021], antwoordde u dat de spanning in Addis Abeba niet goed is en dat niemand er verantwoordelijk wordt gesteld voor moord. U had het vooral over de gevolgen van de spanningen voor de etnische groep Tigray, die arbitrair worden gearresteerd [in Addis Abeba] omdat ze in verband worden gebracht met het Tigray People's Liberation Front [TPLF], en u legde hierover een artikel neer (zie administratieve dossier, groene map). U stelde dat ook de etnische groepen Oromo en Amhara in Addis Abeba leven, en u herhaalde dat er spanningen zijn. U legde verschillende artikels en rapporten neer om uw verklaringen te staven, en dit zowel tijdens de beroepsprocedure voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, als tijdens het tweede persoonlijk onderhoud op 13 oktober 2021 (zie documenten in administratieve dossier, groene map). Echter, nergens uit deze documenten kan worden afgeleid dat er in uw gewoonlijke verblijfplaats in Ethiopië, namelijk de hoofdstad Addis Abeba, op heden sprake zou zijn van een algemeen gewapend intern (binnenlands) conflict, van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld danig hoog is, of van arbitraire arrestaties van personen van Oromo- of Amhara-etnie. U dient uw persoonlijke vrees bij terugkeer naar Ethiopië, en in het bijzonder Addis Abeba, dan ook concreet aan te tonen. Het dient echter opgemerkt dat u uitsluitend verwijst naar de algemene situatie in Ethiopië, en vooral naar de situatie in de Amhara- en Oromo-regio. Bij een eventuele terugkeer naar Ethiopië, kan u zich dan ook in de hoofdstad Addis Abeba vestigen. U bent immers bekend met de stad, gezien u er bent geboren en opgegroeid (zie notities CGVS 1, p.6) en er tussen 2014 en 2017 heeft gewerkt voor de ngo Together (zie notities CGVS 1, p.18-19)”.

“Wat betreft uw Oromo-etniciteit, dient opgemerkt, dat u niet aannemelijk maakt dat u enige vrees dient te koesteren in verband hiermee, bij terugkeer naar Addis Abeba. U stelde tijdens het eerste persoonlijk onderhoud, op 13 november 2019, dat u een gemende etniciteit heeft: uw vader is namelijk Oromo en uw moeder Amhaars (zie notities CGVS 1, p.8). In het verzoekschrift dat door uw advocaat werd neergelegd in het kader van uw beroepsprocedure, wordt dan weer expliciet verwezen naar uw Oromo-etniciteit (zie arrest nr.246883 dd.3/3/2021, p.8, in het administratieve dossier, blauwe map). Evenwel, legt u opnieuw geen enkel artikel of rapport neer waaruit blijkt dat u zou kunnen worden vervolgd in de hoofdstad Addis Abeba, of het slachtoffer zou kunnen worden van willekeurige en/of systematische aanhoudingen, louter en alleen omwille van uw Oromo-etnie. Sommige artikels en rapporten die u neerlegde, samen met het verzoekschrift voor de RvV en de aanvullende nota's dd.16/7/2020 en 11/2/2021 (zie administratieve dossier) en sommige van de artikels die u neerlegde tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud (dd.13/10/2021) voor het CGVS, gaan dan ook geenszins over de huidige situatie, gezien ze dateren uit de jaren 2014, 2015, 2016 en 2017. De artikels en rapporten die wel meer recent zijn, gaan voornamelijk over de Oromia-regio en Amhara-regio, het Oromo Liberation Front en gerichte moordaanslagen, zoals op journalisten en zangers. Ze gaan dan ook allerm minst met uw eigen, persoonlijke situatie en uw vrees bij terugkeer naar de hoofdstad Addis Abeba. Volgens informatie die toegevoegd is aan het administratieve dossier (blauwe map), is er in bepaalde regio's in Ethiopië inderdaad sprake van etnisch geweld, maar dit is niet het geval in de multi-etnische hoofdstad Addis Abeba. In 2020 vonden er, na de moord op de bekende Oromo-zanger en activist Hachalu Hundesa, protesten en confrontaties plaats in

vele steden in de Oromia-regio – ook in de hoofdstad Addis Abeba. Nadien keerde de rust echter terug na tussenkomst en aanwezigheid van Ethiopische veiligheidsdiensten (zie Algemeen Ambtsbericht Ethiopië, in administratieve dossier). Andere informatie geeft aan dat burgers die niet politiek actief zijn, zeer weinig kans hebben om te worden vervolgd vanwege hun etnische achtergrond, en zeker in Addis Abeba (zie informatie IRB – blauwe map). Dezelfde informatie stelt dat de situatie van personen behorende tot de Oromo-etnie, in Addis Abeba, substantieel verbeterd is sinds 2018, omdat de administratie van de stad in grote mate gedomineerd wordt door leden van de Oromo-etnie. Bovendien, is het Amhaars de officiële en de dominante taal in de Ethiopische hoofdstad. Personen behorende tot de Amhaarse etnische groep vormen ook de helft van de inwoners van Addis Abeba. Het CGVS ziet dan ook niet waarom u, als Amhaars sprekende persoon (met een Amhaarse moeder), enig risico zou lopen in Addis Abeba. U gaf immers zelf aan dat vooral de Tigray op heden worden geviséerd in Addis Abeba (zie notities CGVS, p.9).”

Deze beoordeling in de bestreden beslissing van de situatie in Addis Abeba in het bijzonder en van Ethiopië in het algemeen ligt in de lijn van de informatie waarop verzoeker zich steunt en wordt bevestigd door de meest actuele landeninformatie die de partijen hebben bijgebracht (verzoekschrift, stukken 10 en 27; aanvullende nota van verzoeker van 9 juni 2022; aanvullende nota van de commissaris-generaal van 10 juni 2022). Wat het artikel *“Federal police fatally shoot Amharas at Addis Abeba University”* van Alen Amhara betreft, merkt de Raad op dat de authenticiteit ervan niet kan worden nagegaan. Dit artikel verschijnt op een blog-website, waarbij de auteur niet kan worden gecontroleerd. Het incident werd door geen enkele andere bron overgenomen of vermeld. Aldus doet het artikel geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a), of b), van de Vreemdelingenwet. Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar Addis Abeba een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien juli tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

S. VAN CAMP